Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№3 (770)

19 – 23 січня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

22 січня - День соборності України

Кіборги вистояли. Не вистояв бетон...

8-9 стор.

Мобілізація: Головне завдання – якісний відбір кандидатів на службу та забезпечення їх усім необхідним

2 стор.

Президент України: “Якщо ми разом ведемо боротьбу за цінності, ми – непереможні”

3 стор.

Перший Ан-70 для українських Повітряних Сил

Фото Олега Белякова.

2 стор.

“Буцефал” модернізували з урахуванням бойових дій

Український колісний бронетранспортер БТР-4 модернізували з урахуванням бойових дій в Іраку і самої України. Новітня українська розробка отримала ряд удосконалень, які підвищують її живучість і бойову міць. Конструктори внесли ряд змін у конструкцію як самого бронетранспортера, так і бойового модуля, з огляду на отриманий бойовий досвід в ході бойових дій в Іраку і на сході України.

Як відомо, Ірак і Україна раніше підписали контракт на поставку бронетранспортерів БТР-4. Деяка кількість раніше поставлених в Ірак бойових машин вже взяла участь у бойових зіткненнях з бойовиками “Ісламської держави”, у результаті чого кілька БТР-4 були захоплені. На сході України також активно застосовувалися бронетранспортери четвертої серії у складі Національної гвардії і показали себе з досить не поганого боку. Військові залишилися задоволеними новим бронетранспортером, але відзначили ряд недоліків стосовно захищеності корпусу БТР та бойового модуля від ураження протитанковими засобами, а також рухової установки.

Інженери і конструктори, вивчивши досвід експлуатації бойових машин, підготували ряд змін в конструкції нових бронетранспортерів. БТР-4 тепер обладнується спеціальною протимінною “спідницею”, що підвищує захист від підриву на саморобних вибухових пристроях і мінах під днищем БТРа. Бойовий модуль “Парус” оснастили додатковими протикумулятивними екранами, що забезпечують захист від ураження РПГ. Планується також установка нового комплекту бронезахисту на БТР-4, який в рази підвищить виживаність машини на полі бою.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Головне завдання – якісний відбір кандидатів на службу та забезпечення їх усім необхідним

МОБІЛІЗАЦІЯ:

Не повторити недоліки попередніх трьох хвиль мобілізації та провести четверту на якісно новому рівні – ось мета службової наради, яка відбулась у Києві 19 січня під головуванням Міністра оборони України.

У нараді взяли участь представники профільних структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України, офіцери Озброєння та Тилу ЗС України, командувачі видів та оперативних командувань, обласні військові комісари та інші посадові особи, які беруть безпосередню участь у проведенні та забезпеченні в Україні четвертої хвилі часткової мобілізації.

До участі у заході також залучалися представники Адміністрації Президента України, Кабінету Міністрів України, РНБО України, народні депутати.

Відкриваючи нараду, перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак акцентував увагу присутніх на окремих недоліках, виявлених в ході проведення попередніх трьох хвиль часткової мобілізації у 2014 році, та зазначив, що ці недоліки не дали змоги повною мірою забезпечити якісне виконання поставлених завдань. Це, зокрема, недостатній рівень підготовки особового складу та недосконала штатна структура військових комісаріатів, проблеми із налагодженням взаємодії між органами військового управління і органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, недостатня кількість матеріально-технічних засобів, озброєння, техніки для забезпечення мобілізації, окремі проблеми, пов'язані з обмеженою готовністю промисловості до роботи в умовах особливого періоду, а також низка інших проблем.

Іван Руснак зазначив, що задля якісного проведення заходів часткової мобілізації необхідно в найкоротші терміни поліпшити ситуацію, налагодити взаємовідносини між суспільством та Збройними Силами.

– Це завдання сьогодні – не лише оборонного відомства і органів військового управління, а й усіх органів виконавчої влади, – підкреслив перший заступник Міністра оборони, і додав, що підсумком проведеної наради має стати отримання кожним з її учасників вичерпних відповідей на запитання щодо того, як діяти на місцях та звідки брати відповідні матеріальні ресурси.

Під час заходу відбулося заслуховування керівників органів військового управління та структурних підрозділів Міністерства оборони та ЗС України щодо готовності до проведення часткової мобілізації. Зокрема, учасники обговорили питання, пов'язані з готовністю військових комісаріатів, навчальних центрів, загальновійськових полігонів до прийому та підготовки військовозобов'язаних. Також обговорювалися питання проведення медичного огляду, фінансового, правового та інформаційного забезпечення заходів часткової мобілізації, стану наявного ресурсу та готовності забезпечити потреби військ.

Підсумовуючи результати наради, Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак наголосив на важливості порушених питань та поставив завдання керівникам органів військового управління у найкоротші терміни, до початку поставки і прийому мобілізаційних ресурсів, усунути наявні недоліки, особливо щодо тилового забезпечення.

Керівник оборонного відомства також звернув увагу військових комісарів на дотримання вимог чинного законодавства в ході призову мобілізаційних ресурсів під час мобілізації.

– Проведення зазначеного комплексу заходів дозволить нам якісно і вчасно провести заходи четвертої черги часткової мобілізації, – зазначив Міністр оборони України.

Звертаючись до присутніх, генерал-полковник Степан Полторак підкреслив важливість виважених та рішучих дій кожної посадової особи навіть у найскладніших умовах.

– Закликаю вас до чіткої організації із забезпечення питань мобілізації! Ця робота має бути скоординованою та добре підготовленою, адже сьогодні ми всі – на передовій, – наголосив Міністр.

– У вас непросте завдання, яке мусимо виконати грамотно й чітко. Адже вірю, що у кожного є бажання працювати, є відповідний досвід роботи й відповідна база. Головне завдання для кожного із вас – якісний відбір кандидатів на службу. Не можна бездумно всіх, без розбору, залучати до служби – в першу чергу, відмобілізовувати необхідно всіх бажаючих, добровольців, людей із бойовим досвідом, тих, хто має відповідні військові спеціальності.

Також очільник відомства зазначив, що всі департаменти й управління переведені на посилений варіант несення служби.

– Наше найголовніше завдання – вчасно забезпечити відмобілізованих речовим майном, харчуванням, зброєю, організувати процес навчання, продумати всі кроки з організації цього процесу. Сподіваюсь, ви докладете необхідних зусиль для того, щоб процес мобілізації проходив злагоджено й чітко, – сказав у своєму зверненні до особового складу Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

www.mil.gov.ua

НА ОЗБРОЄННЯ

Перший Ан-70 для українських Повітряних Сил

На озброєння Збройних Сил України прийнятий військово-транспортний літак короткого зльоту та посадки Ан-70. Відповідний наказ підписав Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

Літак Ан-70 – це десантно-транспортний засіб, транспортної авіації ЗС України, призначений для висадки парашутним або посадковим способом перевезення повітряних військ та матеріальних засобів, забезпечення маневру бойових дій та вирішення спеціальних завдань.

Довжина нового літака складає 40,5 метрів, розмах крила – близько 44 метрів, а висота – близько 16,5 метрів.

Як повідомлялося, державний концерн "Укроборонпром" отримав від Міноборони України замовлення на ремонт і модернізацію техніки на 230 млн грн. Його вже зараз виконують потужні підприємства концерну, зокрема Львівський, Київський, Миколаївський, Харківський і Житомирський бронетанкові заводи.

Попри те, що розробка середньомагістрального транспортника Ан-70 розпочалась ще наприкінці 70-х років минулого століття, а технічне завдання було погоджене лише у 1987 році, свою актуальність машина не втратила і донині. За своїми характеристиками літак (який, за задумом конструкторів, повинен був прийти на заміну Ан-12) і сьогодні залишається одним з кращих у своїй "ваговій" категорії. Якщо порівнювати його з найближчими конкурентами – європейським Airbus A400M, то очевидна перевага останнього лише в тому, що він має у своєму активі підтримку країн-партнерів та серйозний пакет замовлень. В усьому іншому він істотно поступається своєму українському конкурентові (див. таблицю).

Як вважають експерти, головною бідою вітчизняного Ан-70 виявився пострадянський менталітет вітчизняних урядовців, які за старою звичкою орієнтувались на колишніх партнерів по СРСР. До чого загалом призвів такий вектор наших стосунків, сьогодні красномовно видно по ситуації навколо Криму та Донбасу. І хоча це тема зовсім іншої публікації, все ж той таки Ан-70 став першою "жертвою" "братських стосунків".

Величезні амбіції нашого північно-східного сусіда призвели до виходу з проекту Ан-70 та переорієнтацію на модернізацію Іл-76 (останній отримав маркування Іл-76МД-90А, або Іл-476). Проте, навіть модернізована російська машина, хоч і є дещо тяжчим за класом транспортним літаком, все ж багато в чому поступається українському Ан-70.

Приміром, Іл-476 здатний брати на борт тільки 9 найменувань військової техніки (Ан-70 – 19), довжина смуги, необхідної йому для зльоту, становить 2100 м (Ан-70 – до 800 м), а витрата палива сягає 8100 кг/год (у Ан-70 – 4400 кг/год).

– За нашими розрахунками, – зазначив генеральний конструктор ДП "Антонов" Дмитро Ківа, – у Іл-476 витрата десь в районі 8 т, у нас порядку 4,4 т. Відчуваєте різницю? Потім у Ан-70 ще гарне крило з суперкритичним профілем. Воно спеціально зроблено для короткого зльоту-посадки на ґрунтових аеродромах. Обдув гвинтовентилятором створює йому додаткову підйомну силу. Ан-70 здатний літати і на малих швидкостях. Так, скажімо, 140-тонна машина тримається в повітрі і при швидкості 100 км/год…

До того ж, потенційному замовнику російський модернізований Іл-76 обійдеться в рази дорожче.

Найближчі конкуренти Ан-70 на світовому ринку

Airbus A400M

Іл-476

Xian Y-20

C-130J-30

ТТХ	Ан-70	Airbus A400M	Іл-476	C-130J-30	Xian Y-20
Головний розробник	АНТК ім. Антонова (Україна)	Airbus Military (Євросоюз)	ОКБ ім. Іллюшина (Росія)	Lockheed Martin (США)	Xian (КНР)
Перший політ, рік	1994	2009	2012	1996	2013
Екіпаж, чол.	3-5	2-4	5-7	2	3
Льотні характеристики					
Практична стеля, м	12 000	12 200	12 000	12 300	13000
Крейсерська швидкість	700-750	555	780	640	780
Макс. швидкість	800	780	850	670	830
Мінімальна швидкість	100	-	220	-	-
Дальність польоту, км					
Максимальна	8800	9260	9500	5250	7800
З макс. навантаженням,	3000	3300	4000	3150	4400
Транспортні характеристики					
Маса порожнього, т	43	70	88,5	34,3	100
Корисне навантаження	47	37	60	21,8	66
Маса макс. злітна	140	141	195	74,4	220
Розміри					
Довжина, м	40,73	45,10	46,6	34,69	47
Висота, м	16,38	14,70	14,76	11,81	15
Розмах крил, м	44,06	42,40	50,5	39,7	45
Вантажна кабіна					
Ширина, м	4	-	3,45	2,7	-
Висота, м	4,1	-	3,4	3,1	-
Довжина, м	22,4	-	24,54	12,2	-
Об'єм, $м^3$	400	360	321	-	-
Вартість літака	$67,0 млн	€145,0 млн	$140,0 млн	$65 млн	-

У День соборності Президент назвав три принципові речі для України

На всіх теренах України ствердилась єдина українська політична нація. Про це у своєму зверненні з нагоди Дня соборності України заявив Президент Петро Порошенко. За словами глави держави, з плином десятиліть ідея, закладена в Акті, поступово втілювалась у життя.

"Але минулого року соборність всіх наших земель, успадкованих від різних імперій, перетворилась на справжню національну ідею. Вона оволоділа нарешті умами практично всіх, без винятку, громадян України і зробилась найголовнішою цінністю у всіх її областях. Перефразовуючи слова, сказані у 1919 році одним із політичних діячів того часу Левом Бачинським, ми стали народом не лише з однією кров'ю та одним серцем, але й з однією думкою", – зазначив Петро Порошенко. При цьому він нагадав, що, говорячи про відмінності, у свій час Михайло Грушевський закликав не роздмухувати різниці, а розвивати почуття єдності, солідарності, близькості.

"Протягом останнього року десятки тисяч воїнів, сотні тисяч волонтерів, мільйони й мільйони громадян піднялися на захист єдності й територіальної цілісності. Ще ніколи День соборності не був таким великим, вистражданим і заслуженим святом, як сьогодні. І наш ворог грубо прорахувався, хотів нас знищити, а зробив нас сильними як ніколи. І українська політична нація остаточно ствердилась на всіх теренах західних, східних, північних, південних і центральних областях. Вона об'єднала представників різних етносів та носіїв різних мов. А наші російськомовні співвітчизники продемонстрували, що Україну російською мовою вони люблять не менше, ніж україномовні українською", - додав український президент.

У той же час, Петро Порошенко заявив, що нині майже 100% громадян виступають за єдину унітарну країну. "І для мене як для президента єдність країни та нації є такою ж цінністю, як і для всіх моїх співвітчизників. Маю свої погляди на питання історії, мови, церкви. Та незважаючи на те, що подібні ідеї сьогодні вже поділяються переконливою більшістю співгромадян, я повинен враховувати почуття меншості. Саме тому ми проводимо дуже виважену гуманітарну політику. Звісно, є принципові речі, які не можуть бути предметом для жодного компромісу", – повідомив глава української держави.

За словами Порошенка, йдеться про три принципи. По-перше, Україна не буде федеративною, а залишиться унітарною державою. По-друге, європейський вибір не підлягає дискусії. Третє, єдиною державною мовою є і буде українська. При цьому президент обіцяє, що ніхто і ніколи не зазіхатиме на право людей говорити російською та іншими мовами, вільно вживати їх вдома, на вулиці, на роботі. "Додатковою гарантією такого права стане децентралізація, яка торкнеться і гуманітарної політики. Ніхто й ніколи вже не зможе підірвати нашу єдність. З соборністю в думці, з єдиною Україною в серці, ми всі разом назавжди будемо єдиною українською політичною нацією, в складі якої рівною мірою комфортно почуватимуться всі етноси", – констатував Петро Порошенко.

Якщо ми разом ведемо боротьбу за цінності, ми – непереможні

"Тероризм – проблема всього світу, і ми переможемо у цій битві, тільки якщо будемо єдиними, – заявив Президент України Петро Порошенко у своєму виступі на Всесвітньому економічному форумі в Давосі. – Ми потребуємо дуже добре скоординованих зусиль всього світу, щоб перемогти у цій битві".

"Україна потребує не лише солідарності. Україна потребує віри. Повірте в Україну!" – заявив Глава держави, виступаючи на засіданні "Майбутнє України" у рамках Давоського економічного форуму.

Президент наголосив, що цінності не можуть ставати предметом торгу. "Якщо ми разом ведемо боротьбу за цінності, ми – непереможні", – сказав Петро Порошенко.

Він відзначив, що за рік після його попереднього виступу у Давосі Україна зазнала значних змін. Багато з них були позитивними. Відбулися вільні президентські та парламентські вибори, підписано Угоду про асоціацію з Європейським Союзом, розпочалася реалізація програми кардинальних реформ. "Україна стала сильнішою. Однак зараз країна переживає агресію не тільки щодо Криму, але й значної частини території Донецької та Луганської областей. Близько дев'яти тисяч російських військових перебувають на території держави", – наголосив Президент.

Глава держави показав присутнім уламок від автобусу, який перевозив мирних громадян і був уражений ракетою терористів під Волновахою. "Для мене це – символ терористичної атаки на мою країну. Так само, як на "Charlie Hebdo". Так само, як російська ракета, яку було випущено російським військовим, уразила літак MH-17 та призвела до загибелі великої кількості мирних людей", – заявив Петро Порошенко.

Національній гвардії України переданий літак Ан-72В

Нацгвардії України переданий транспортний літак Ан-72В, 1992 року побудови. Фото зроблено 17 січня, аеропорт Жуляни (Київ). Літак пройшов ремонт і отримав нове забарвлення.

Спочатку цей літак експлуатувався в перуанській авіакомпанії Aero Tumi. У 1994 році відправлений на ремонт на Харківський авіаремонтний завод через сильні деформації. У 1997 році літак переданий МВС України. У 2004 в році поставлений на зберігання (наслідки деформації) у Жулянах. Наприкінці 2014 року визнаний ремонтопридатним.

"Антонов" запропонував НАТО розвивати співробітництво у військово-транспортній галузі

"Антонов" відвідала делегація НАТО на чолі із заступником її генсекретаря Патріком Оруа.

Можливості підприємства в напрямках розробки, випробувань і виробництва авіаційної техніки, сучасні програми "Антонов" гостям представив президент – генеральний конструктор Дмитро Ківа. Він також озвучив низку ініціатив ДП "Антонов" щодо розширення співпраці з країнами НАТО та ЄС. Беручи до уваги досвід успішної взаємодії за програмою SALIS виконання стратегічних повітряних перевезень, "Антонов" пропонує об'єднати зусилля з розвитку військово-транспортної авіації".

Згідно із повідомленням, основою для співробітництва можуть стати програми військово-транспортного літака короткого зльоту і посадки Ан-70, нового транспортного літака Ан-178, який може розглядатися в ролі ефективної заміни європейського двомоторного турбогвинтового транспортного літака С-160, спільне створення нових варіантів спеціального призначення сімейства Ан-148/Ан-158, а також подальше удосконалення транспортного літака Ан-124-100 "Руслан".

Крім того, в рамках реалізації міжнародної програми "Відкрите небо" "Антонов" пропонує використовувати літак спеціального призначення на базі Ан-148. Літак зможе виконувати спостереження польоти з візуальним, фото і апаратним збором інформації і буде оснащений апаратурою бортового комплексу спостереження, робочими місцями операторів і міжнародних спостерігачів.

Крім того, для виконання завдань Центру швидкого реагування на надзвичайні ситуації НАТО було запропоновано використовувати спеціально ескадрилью багатофункціональних літаків Ан-32П.

Зокрема, літаки можуть забезпечити доставку гуманітарних вантажів (медикаментів, продуктів, одягу) до місця події, евакуацію постраждалих, повітряне пожежогасіння.

Лави захисників Батьківщини поповнюють полтавчани

Активно розпочався процес мобілізації військовозобов'язаних у Полтавському обласному військовому комісаріаті. Її головна мета – створення кадрового резерву та військових підрозділів для ротації особового складу, що виконує бойові завдання у зоні АТО, у повній мірі відповідає мирному плану Президента України Петра Порошенка відносно збереження цілісності та незалежності держави, зміцнення боєздатності Збройних Сил та припинення військової ескалації на сході України.

На думку військового комісара області полковника Бориса Павлова, черговий етап мобілізації дозволить у значній мірі вирішити спектр завдань протистояння російській агресії та удосконалення військового вишколу тисяч громадян, які у свій час проходили військову службу.

– Алгоритм заходу проходить з урахуванням багатьох факторів та особливостей, – розповідає офіцер, – адже під мобілізацію підпадають різні вікові категорії, що вимагає від призовної комісії ретельного, сумлінного та виваженого підходу до виконання своїх функцій. Перше, на що звертається увага, – це на військову спеціальність мобілізованого громадянина. Цілком природно, що водія танка ніхто на посаду начальника радіостанції не призначить, або навпаки. Мобілізація визначає конкретний перелік спеціальностей, на які існує найбільший попит, і цей фактор є вирішальним у визначенні якісної складової формування кадрового складу. Але при цьому таки враховується бажання громадянина відносно роду військ або частин та підрозділів, де б він хотів проходити службу. По-друге, медичні комісії працюють на значно новому рівні як з метою недопущення ухилів від мобілізації, так і навпаки, щоб до лав Збройних Сил не потрапили не придатні до військової служби особи. З урахуванням різновікових кандидатів це зробити дуже непросто. Тому ми ініціювали збільшення кількості медичних фахівців, залучених до медобстежень, як середньої ланки, так і вищої категорії. І цей крок дав вже перші результати, зокрема в одному з районів області була виявлена спроба надання мобілізованим С. некоректних довідок про стан здоров'я, що давало йому додаткову відстрочку від мобілізації. Але завдяки високій кваліфікації медичного персоналу та профілактичній бесіді, проведеній посадовими особами військкомату, даний громадянин переглянув своє ставлення до виконання конституційного обов'язку і усвідомив можливі наслідки своїх неправомірних дій.

Ще одним важливим чинником виконання мобілізаційного плану ми вбачаємо проведення предметної та активної роз'яснювальної роботи серед населення області. Адже не секрет, що у певної частки громадян існує думка, що захист рубежів Батьківщини лежить лише на плечах військовиків та добровольців. Мовляв, їх до цього готували, а ми живемо далеко від війни, вона нас не зачепить. І хибність цієї думки не тільки в тому, що вона є відкрито ворожою – немає сьогодні жодного куточка України, який б нинішня війна обійшла стороною, це є першим кроком до капітуляції перед підступним та кровожерливим ворогом, що довгі роки носив маску "старшого брата" і "найближчого друга". Тому ми залучаємо для цього і наш особистий потенціал, і усі можливості засобів масової інформації регіону, а також наших добровільних помічників: студентів вишів, волонтерів, численні ветеранські та громадські організації. Про дієвість цієї роботи говорить вже той факт, що початковий план даної хвилі мобілізації ми виконуємо за графіком, і це дає підстави вважати, що Полтавщина не осоромиться перед Батьківщиною за бойовий дух та звитягу її захисників.

Володимир Лазарєв.
м.Полтава.

Позивний "Мавка":

"На фронт ходимо по черзі із чоловіком, передаємо один одному естафету"

Красою і автоматом врятуєш набагато більше, ніж просто красою. Тому українські красуні все частіше змінюють підбори на берці, короткі сукні – на камуфляж і доводять, що вони аж ніяк не слабка стать. Чого тільки не довелось робити Вікторії Резниченко за минулий рік! Дівчина встигла побувати безробітною домогосподаркою, революціонеркою, медсестрою, нічним бібліотекарем, знову революціонеркою, провести чоловіка на фронт, прийняти біженців, зустріти чоловіка з фронту, поволонтерити, піти в батальйон, знову стати медсестрою, начмедом на якийсь час... І, як зізнається Віка, в порівнянні з деякими українцями її біографія є досить нудною.

"Я прекрасно розумію, що я не солдат Джейн"

Попри те, що чоловік Вікторії дивом повернувся живим із фронту, отримав складне поранення під Іловайськом, пережив справжнє пекло, дівчина також вирішила іти на фронт.

– Якщо чесно, я хотіла ще з самого початку, та хтось повинен був залишатись з дітьми. Коли Дмитро повернувся, стало зрозуміло, що його товариші і командир в полоні, що Діма залишиться вдома лікуватись на деякий час. Тому у мене з'явилась змога піти. Це – як виконати якийсь свій обов'язок, взяти участь у спільній справі.

Дівчина із позивним "Мавка" зізнається, що й певна цікавість була. Одна справа – дивитись усе по телевізору, інша – побачити, що там насправді відбувається. Та і характер у Вікторії такий, що хочеться завжди бути на передовій, постійно бути в центрі життя і основних подій.

– Це не було вольовим рішенням, що ось я пішла помирати на фронт. Ні. Я прекрасно розумію, що я не солдат Джейн, я прекрасно розумію, що я не професійний медик. Але я також знаю, що з медиками є проблема. Класні хірурги чи інші спеціалісти є. А от людей, які можуть в критичних умовах банально накласти джгут чи пов'язку, не вистачає. Професійних медиків не раціонально кидати під кулі. В польових умовах не треба багато вміти, просто треба вчасно допомогти. Це елементарні речі, які може зробити навіть дитина, фізично це не важко. Я зрозуміла, що в снайперки іти не хочу. Я спілкувалась із снайперками – честь їм і хвала, дуже важка робота. Але особисто я хочу не вбивати, а, навпаки допомагати вижити.

"Мій чоловік сильний саме тому, що дозволяє бути сильною мені"

"Мавка" розповідає, що страху в неї не було. Дівчина впевнена, якщо, не приведи Господи, із нею щось трапиться, дітки її зрозуміють. Адже по-іншому ні вона, ні її чоловік чинити не можуть.

– Ми усі під Богом ходимо. До того ж, я адекватно оцінюю свої можливості. Я не маю військового досвіду. Та потрібно з чогось починати. Коли поїхала у батальйон, моя мама не знала. Я спочатку відбрехувалась, потім скидала телефон. Потім, коли вона прийшла до нас додому в гості, все зрозуміла. Проте ніяких істерик не було.

Дмитро також до рішення дружини поставився спокійно. Він пройшов Іловайський котел з усіма його жахами, вийшов із справжнього пекла, та зупиняти дружину не став.

– Мого чоловіка можна звинувачувати в будь-чому, окрім слабкості. Він сильний саме тому, що дозволяє бути сильною мені. Нормальному чоловіку немає необхідності примушувати жінку до слабкості. Знаю, що мій чоловік боїться і переживає за мене. Але я йому шалено вдячна за справжню силу і благородство, без усіх оцих кулаків по столу.

"Не треба соромитись просити. Багато людей можуть і хочуть допомогти"

Зібратись на війну Дмитру і Вікторії в основному допомогли волонтери. Дівчина і сама волонтерством займалась, коли чоловік поїхав на фронт.

– Взагалі, важче залишатись. Мені, наприклад. Не знаю, як інші жінки це терплять? Мені було страшенно важко, хотілось подіти кудись енергію. Допомагала знайомим хлопцям. Також допомагала біженцям. Збирали всілякі дитячі листи, листівки. Влітку в людей було стільки завзяття, що самі телефонували і казали, що у мене мішок носків, стільки касок, давайте я вам привезу.

Бронежилет Дмитру передав волонтер Георгій Тука. Також одна компанія подарувала Дімі сучасний камуфляж.

– У порівнянні з іншими бійцями, Діма ходив справжнім франтом. Не потрібно соромитись просити, є багато людей, що хочуть і можуть допомогти. Коли Діма ще був в "учебці", там був хлопчик років вісімнадцяти, до якого прийшла мама. Сидить ця нещасна дитина у формі, яку йому видала держава. А тут – Діма в броник, в модній формі, як Рембо. І вона до мене підходить і запитує: " А де купували? Скільки коштує?" І я розумію, що в неї в очах – жах від вартості каски, броника. Вона таких грошей просто не бачила. Кажу – просто просили людей через інтернет. Вона дивилась на мене з величезним подивом. Як просто так дали? Зараз, звичайно, важче, і такий варіант часто не спрацьовує.

Собі ж форму Віка купила самостійно на секонд-хенді. Нещодавно молодим людям подарували по парі сучасних берців.

– Було таке, що просто Дімі пише невідома людина і каже: "Я зараз вам завезу трохи…" І просто під квартиру підвозили пару балаклав, пару шкарпеток.

"Бажаючих розповісти, що місце жінки – на кухні, вистачає"

Вікторія понад два місяці прожила в компанії брутальних чоловіків. Та це її зовсім не бентежило. Каже,

---

МІЖНАРОДНА ДОПОМОГА

До України з Австралії прибула четверта партія гуманітарки

У рамках надання міжнародної допомоги та підтримки Збройних Сил України днями до України прибула четверта партія гуманітарної допомоги від Австралії з обмундируванням (балаклави, шарфи, зимове взуття).

За інформацією Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України, у період з 25 по 29 грудня 2014 року від Австралії вже отримано три гуманітарні вантажі з зимовим обмундируванням.

Загальна сума гуманітарної допомоги від Австралії становить понад 2 млн 670 тисяч австралійських доларів.

Усе отримане передано до Центральної речової бази Збройних Сил України (м. Київ).

Учасники АТО об'єднались в громадську організацію

У Командуванні Повітряних Сил відбулося установче зібрання військових, які брали участь у проведенні АТО на сході нашої держави. Аби забезпечити захист своїх законних соціально-економічних прав, присутні одноголосно проголосували за об'єднання у громадську організацію.

Для досягнення зазначеної мети було створено первинну організацію учасників бойових дій Командування Повітряних Сил, яка увійшла до складу Всеукраїнської громадської організації – Спілки учасників бойових дій ПС ЗС України.

Очолив новостворену організацію учасник бойових дій в Афганістані генерал-майор Сергій Кушнір. До складу ж її правління обрані військовослужбовці, працівники Збройних Сил, які виконували військовий або службовий обов'язок та брали участь у бойових діях в зоні АТО чи у військових конфліктах на територіях інших держав.

Члени правління Спілки запрошують учасників АТО поповнити ряди організації учасників бойових дій та приєднатися до вирішення спільних проблем. Більш детальну інформацію ви можете дізнатися за телефонами 596-(22)-109, 093-460-82-07 або за адресою м.Вінниця, вул. Дачна, 3.

Владислав Дем'яненко. "Крила України".

що від надокучливих залицяльників відбитись – не проблема.

– В житті усі герої, кіборги є звичайними хлопцями. Вони виглядають не зовсім так, як на фото. А коли починаєш їх щодня бачити в підштаниках, розумієш, що не такі вони і брутальні. Серед нас було три дівчини, двоє – заміжні, з дітками. Навіть, якщо хтось починає занадто наполегливо залицятись до жінки, усі інші заступаються. Тому боятись жити із чоловіками не потрібно. Навпаки, ставлення дуже хороше, з повагою.

А от бажаючих розповісти, як потрібно діяти, вистачало, розповідає дівчина.

– "Місце жінки – на кухні. Якби моя зібралась, я б їй усе пояснив". Такі розмови завжди були і будуть. Щодо фізичних навантажень, ніхто жінку мучити не буде. Без необхідності ви не будете повзати лицем вниз по грязюці. Кожен працює по мірі своїх можливостей. Звісно, якщо вже жінка на це пішла, вона не буде стояти осторонь, з усіма на рівні виконуватиме поставлені завдання. Якщо ти хворий, кривий і немічний, то навіщо ти взагалі туди пішов? Насправді, і чоловіки не завжди витримують навантаження. Один із моїх знайомих пішов від нас до Правого Сектора, у них дуже потужна підготовка. А чоловіку – років 50. В результаті він звідти пішов, тому що не витягнув фізично.

"Аби не сіли на голову"

Із появою в батальйоні жінки неминучими стають прохання зробити чаю, приготувати їсти, випрати речі. Вікторія пояснює, що такі ситуації потрібно зупиняти ще в момент їх зародження.

– Був випадок, коли до дівчинки підійшов ротний. Попросив допомогти випрати речі. Вона згодилася. І він приніс їй повний мішок брудних шкарпеток і білизни. Тому у всьому має бути міра. Чому дівчина має прати чужі шкарпетки за повної відсутності умов? Ми ж такі самі бійці. Коли усі копали окопи, бліндажі, я також на рівні з усіма це робила. Та це не так важко, як здається. Тож, чому, коли стосується побуту, до дівчат таке ставлення?

Була готова до стрижки "радикально наголо"

Дівчину в строю, як правило, видає волосся та усмішка. Віка пояснює, саме із волоссям і є найбільша проблема на фронті. Тому вона навіть була готова зробити кардинально коротку зачіску. Стрималась лише в останній момент.

– Волосся – це проблема із проблем. Фізичні навантаження, суворі правила, моральний стрес і різні "місце жінки на кухні" – дрібниці, а от волосся – біда. Коли помити голову не просто немає чим, а й немає де. А проходить кілька днів – і на голові знову красуються "бурульки". Ми носили воду в бутлях, помитись можна було в неопалюваній кімнаті з кафельною підлогою. Помити голову – розкіш. В якийсь момент, коли хлопці стригли один одного машинкою, я запитала: "Хлопці, у вас є насадка, де не нуль, а так, щоб трохи залишити?" З довгим волоссям реально неможливо. Якщо дівчина звикла себе пестити, то на фронті їй немає що робити. Ванни з шоколадною піною тут точно не буде. Також проблема зі шкірою, досі її розгрібаю. Жіноча шкіра відрізняється від чоловічої, з'являються висипання. Адже помитись нормально немає можливості. Особливо тоніками, кремами в таких умовах не намастишся. О 7-й ранку підйом, і далі побігли…

Косметика на війні – привід для глузування

"Мавка" пояснює, що фотографії, які ілюструють красунь в армії, не відповідають дійсності. Жінку дратують знімки, де дівчата із накладними нігтями в коротких сукнях тримають автомат. Адже в складних бойових умовах жінки виглядають зовсім не так.

– Насправді, українські жінки в таких умовах намагаються за собою слідкувати, але це – саме намагаються. На косметику немає часу. Та і це виглядатиме смішно, буде приводом для глузування. Не уявляю, як можна вийти на завдання із нафарбованими губами. Я намагалась користуватись косметикою так, щоб просто себе нормально почувати. В бойових умовах переосмислюєш цінності. Розумієш, що усі ці накладні нігті – суєта суєт. Головне, щоб людині було тепло, щоб вона була нагодована, здорова.

Жінка пояснює, що з холодом боролись пічками, буржуйками. Велика проблема із теплим взуттям.

– Нам пощастило, що волонтери привезли на усіх тепле взуття. Але так щастить не всім. Теплий верхній одяг також часто є проблемою. Ми ж не можемо просто пуховик одягнути. Це має бути зручний камуфляж з усім функціоналом, карманами. На свої кошти такі покупки реально не потягнеш. У будь-якому разі без хвороб не обійтись – всі кашляли, у всіх нежить. А оскільки я медик, то й усі питання до мене. Що змогла – випросила у Народного Тилу, нам привезли ящик медикаментів, він тут же розійшовся.

Із особливим трепетом жінка розповідає про свої обереги.

– Перший – іконка, освячена в храмі. Хоч я і не хрещена, але до таких речей ставлюсь дуже серйозно. Ще у мене є рожева лялька-мотанка, яку передали разом із дитячими листами. Розумію, що дитина вклала у неї частинку своєї душі. Якщо якась дівчинка постаралась і це зробила, це має діяти.

Кохання загартувала війна

Захищати Батьківщину Дмитро і Віка їздять по черзі. Незабаром дівчина передасть естафету своєму чоловіку. Дівчина розповідає, що війна їх дуже зблизила, загартувала почуття.

– Коли починається звичайне побутове життя, ми лаємось, сваримось через дрібниці. Нам треба екстрим, тоді ми один одного любимо, обожнюємо. А коли хтось вдома, а інший – на війні, дрібниці відходять на другий план, тому що вони насправді є дрібницями. Абсолютно не розумію жінок, що не відпускають своїх чоловіків воювати. Для мене це дикість. Це ж вибір чоловіка, який необхідно поважати.

Вікторія згадує, що коли дізналась про поранення коханого, насправді зраділа. Адже він живий!

– Цьому передували три дуже страшні дні, коли Іловайський котел замкнувся. Всі ці дні не було зв'язку, ширилась паніка по всьому інтернету. Ніхто не міг ні з ким зв'язатись. Коли Дмитро обізвався, що він поранений їде додому, я зраділа. Це шанс вижити і виїхати звідти. Про своє поранення він написав у Фейсбуці, і я прочитала повідомлення одна з останніх. Подумала, якщо він пише, значить він у свідомості. По-друге, хоча б одна рука в нього є. Тому, без паніки. Як мінімум, він їде в лікарню, де нададуть медичну допомогу.

Мілітаризація суспільства мені подобається

Війна об'єднала українське суспільство, скріпила його. І хоч, на думку Вікторії, перемога буде не скоро, мілітаризація суспільства їй подобається.

– Мені подобається, що у нас чоловіки стали чоловіками, відчули у собі цю силу, що жінки стали жінками, в тому розумінні, що скільки у нас волонтерок, скільки жінок, що цілими днями пакують, печуть. Всі почали займатись спільною справою. Після війни півкраїни буде ходити в погонах, включаючи жінок і молодих дівчат. А перемога обов'язково буде! Я в це вірю!

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

НА ОБОРОНУ БАТЬКІВЩИНИ

На Житомирщині призвуть 2 тисячі осіб, 30% з яких – офіцери

У Житомирі під керівництвом голови облдержадміністрації Сергія Машковського пройшов брифінг щодо питань проведення четвертої хвилі часткової мобілізації в області. В заході взяли участь керівники обласного військового комісаріату та силових структур.

– Звертаю увагу на те, що цього разу буде дотримано принцип рівномірності між областями, аби це не спровокувало соціальної напруги, – зазначив Сергій Машковський. – Наші Збройні Сили найбільше потребують громадян, які за військовими спеціальностями є танкістами, артилеристами, фахівцями протиповітряної оборони, зв'язківцями, ремонтниками та техніками різних напрямків.

Голова облдержадміністрації зазначив, що на зустрічі з керівниками областей Президент України Петро Порошенко закликав дотримуватися принципу соціальної справедливості.

– Захищати Батьківщину – не лише справа робітників та селян. Не відмовляйте у цій можливості і представникам місцевої політичної еліти, – процитував Главу держави Сергій Машковський.

Відповідаючи на запитання представників засобів масової інформації, він звернув увагу на те, що в рамках мобілізації на Житомирщині буде призвано не більше 2 тис. осіб, з яких 30% – офіцери.

Під час брифінгу обласний військовий комісар полковник Микола Залесський детально зупинився на основних відмінностях четвертої черги часткової мобілізації у порівнянні з попередніми.

– У першу чергу, це планомірна, послідовна і якісна підготовка до проведення мобілізації, повне вивчення приписного особового складу військовозобов'язаних, психологічне та поглиблене їх медичне вивчення з метою недопущення до призову не придатних до військової служби громадян, – наголосив офіцер.

Руслан Лінник.

ПРИПИСНА КАМПАНІЯ

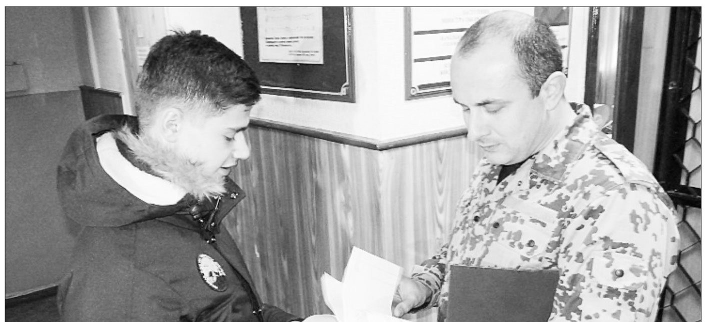
Юні харків'яни мріють про офіцерські погони

На Харківщині триває приписка юнаків 1998 року народження при районних та міських військових комісаріатах. Стартувала вона в перші дні цього року і триватиме до 31 березня. За цей час на предмет придатності до військової служби буде вивчено понад 9,5 тисячі осіб.

Для порівняння, у 2013 році на Харківщині приписці при районних (міських) військкоматах підлягало 10,9 тисячі юнаків, а у 2014 році – 10,5 тисячі. Торік приблизно 10% юнаків 1997 року народження визнано такими, що ніколи не служитимуть в армії через наявність серйозних хвороб. Близько 500 осіб отримали адміністративні покарання за те, що не прибули своєчасно до РВК.

За словами представників командування Харківського обласного військкомату, до складу районних (міських) приписних комісій, окрім військовослужбовців Збройних Сил, увійшли цивільні лікарі, психологи та працівники регіональних структур соціального забезпечення.

– На даний час ми вже вивчили і поставили на військовий облік близько 1000 мешканців Харківщини – це 11% від загального обсягу приписної кампанії 2015 року. Паралельно в усіх райвійськкоматах регіону проводяться підготовчі заходи в рамках 4-ї хвилі мобілізації. Також ми орієнтуємося на призов юнаків на строкову військову службу у квітні-травні цього року, – пояснив заступник облвійськкому полковник Юрій Калгушкін.

Також в Харківському обласному військкоматі зазначають, що в рамках проведення приписки юнаків 1998 року народження проводиться вивчення кандидатів для вступу до вищих військово-навчальних закладів оборонного відомства. При цьому рекордною, у порівнянні з минулими роками, є кількість дівчат, які виявили бажання стати в майбутньому офіцерами – вона складає близько 50 осіб.

Дмитро Горбунов. м. Харків.

УКРАЇНА МИРОТВОРЧА

Стабілізаційні операції в Конго

З початку 2015 року на сході ДР Конго відновлено силові операції стабілізаційних сил Місії ООН та Збройних Сил ДР Конго проти незаконних збройних формувань. У заходах задіяний український миротворчий контингент 18-го окремого вертолітного загону.

Так, в провінції Південне Ківу, в 25 км на захід від н.п.Увіра, підрозділи миротворчих сил ООН та підрозділи Збройних сил ДРК провели чергову операцію під назвою "KamilishaUsalama 2" (Будівництво миру 2) проти одного з багатьох незаконних збройних формувань - Національно-визвольного фронту.

Підрозділ Південно-Африканської Республіки з батальйону силового втручання бригади МООНС ДРК було доставлено у важкодоступний гірський район транспортними вертольотами місії. Вогневу підтримку з повітря надавали бойові вертольоти 18-го окремого вертолітного загону ЗС України та підрозділу Південно-Африканської Республіки. У ході операції було взято під контроль 2 табори та два спостережні пости бойовиків. В операції були також задіяні наземні сили ЗС ДРК і бригадної тактичної групи МООНС ДРК з провінції Південне Ківу.

Триває блокування та зачистка території.

Спеціальний представник Генерального секретаря ООН в ДР Конго Мартін Коблер привітав успішне проведення операції та в черговий раз закликав повстанців зробити вибір на користь миру і добровільно роззброїтися.

Довідка. Місію ООН було розгорнуто в ДР Конго у 1999 році. На сьогодні ускладімісії 19815 військовослужбовців, 760 військових спостерігачів, 391 співробітник поліції і 1050 членів сформованих поліцейських підрозділів з різних країн. Головні завдання – захист мирного населення і роззброєння бойовиків. Загалом, на сході ДР Конго, переважно в провінціях Орієнтале, Північне Ківу та Південне Ківу, орудують понад півсотні незаконних збройних формувань.

Руслан Семенюк. Фото автора.

ПІДТРИМКА

Грошові премії – родині загиблого товариша

За підсумками року одному з управлінь Повітряного командування "Захід" були виділені гроші для преміювання військовослужбовців. На офіцерських зборах всі вирішили: буде по-офіцерськи передати ці кошти родині полеглого в боях за Батьківщину військовослужбовця. Ініціативу підтримав тимчасово виконуючий обов'язки командира ПвК "Захід" генерал-майор Олег Струцінський.

– Повітряні Сили втратили в боях п'ятнадцять військовослужбовців. – розповідає заступник командира повітряного командування по роботі з особовим складом полковник Сергій Кальчук, – Ми передали гроші родині, яка, на нашу думку, наразі отримала найменше допомоги. Загиблий герой був офіцером. Звання – майор. Захищав свою країну у складі зведеного загону Повітряних Сил в зоні Антитерористичної операції. Його родина мешкає на Хмельниччині.

Офіцери управління повітряного командування зазначають, що розповіли про свій вчинок для того, аби їх приклад спонукав й інших небайдужих людей підтримувати родини полеглих героїв.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

АРМІЯ З НАРОДОМ

У населених пунктах на Луганщині відновлено електропостачання

За допомогою українських військових відновлено роботу пошкоджених ліній електропередач населених пунктів Луганщини, що були обстріляні терористами з РСЗВ "Град".

Група цивільно-військового співробітництва забезпечила проїзд та безпеку ремонтникам під час проведення відновлювальних робіт та провела зустрічі з місцевими мешканцями.

Завдяки спільним зусиллям у ряді населених пунктів вдалося відновити постачання електроенергії. Люди чекали на світло від трьох до семи днів. І ось нарешті в їх будинки повернулося довгоочікуване світло та тепло. Селяни висловили офіцерам свої наболілі проблеми щодо відновлення пошкодженої під час обстрілів інфраструктури та розповіли про те, що понад усе вони прагнуть миру і спокою.

Слід зазначити, що фахівці військово-цивільного співробітництва у ході виконання завдань розробляють шляхи вирішення проблемних питань населених пунктів, що постраждали внаслідок ведення бойових дій, та координують дії між представниками різних відомств і організацій щодо їх реалізації.

Сергій Берець.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Ліберійський вишкіл

У базовому таборі національного контингенту, особовий склад якого виконує миротворчі завдання на африканському континенті, відбулася робоча зустріч командування 56-го окремого вертолітного загону з керівництвом відділу повітряних операцій Місії ООН у Ліберії, представниками Збройних сил Королівства Данії підполковниками Йеспером Хогедалом та Пітером Борстінгом.

У ході брифінгу командир загону військовий льотчик першого класу полковник Петро Пліс ознайомив посадовців з організаційно-штатною структурою національного контингенту, розповів про порядок підготовки льотно-підйомного складу загону, систему чергувань STAND BY, SAR STAND BY та спроможність екіпажів вертолітних ланок і рятувальників загону діяти в екстремальних умовах.

Розповідаючи про досвід льотчиків національного контингенту щодо виконання миротворчої місії, полковник Петро Пліс зауважив, що, виконуючи різноманітні польотні завдання, які щоденно надходять з Центру повітряних операцій, екіпажі загону чергової, 20-ї ротації провели в африканському небі майже 1200 годин. Здійснювали польоти в інтересах таких організацій, як Всесвітня продовольча програма та Всесвітня організація охорони здоров'я, забезпечували повітряну безпеку під час візиту до Ліберії Генерального секретаря ООН Пана Гі Муна та під час проведення в країні сенаторських виборів.

– Для підтримування належного фахового вишколу з льотним складом загону систематично проводяться нічні польоти, відпрацьовуються питання застосування авіації по наземних об'єктах за цілевказівками авіанавідників, тренування з евакуації умовно постраждалих на суходолі та воді, – наголосив полковник Петро Пліс.

У ході візиту до українського миротворчого контингенту представники відділу планування повітряних операцій Місії ООН у Ліберії відвідали вертолітний майданчик загону, що дислокується на аеродромі RIA (міжнародний аеропорт Робертсфілд). Офіцери ознайомилися з варіантами озброєння вертольота Мі-8, його транспортними можливостями та варіантом його переоснащення в конфігурацію MEDEVAC.

Сергій Фурдик. Фото автора.

Один за всех и все за одного!, или **Поиск и спасание по-норвежски**

В декабре 2014 года деятельность Международного благотворительного фонда “Международный фонд социальной адаптации” в направлении переучивания бывших военнослужащих Украины гражданским специальностям за средства норвежского правительства достигла нового уровня. Руководству фонда совместно с норвежской стороной удалось организовать и провести в г.Будё (Норвегия) конференцию “Норвежско-украинское сотрудничество в сфере образования и бизнеса: ключевые идеи и будущие перспективы”, в работе которой приняли участие представители всех украинских вузов-участников проекта по социальной адаптации украинских военнослужащих, уволенных в запас. Результатом конференции стало подписание руководителями украинских вузов и норвежского университета Нурланда меморандума о создании альянса для дальнейшей совместной деятельности.

Новыми партнерами в развитии социальной адаптации уволенных военнослужащих стали МБФ “ЕвроАзия” и ГО “Центр Подолье-Социум”. Норвежская сторона заинтересована в развитии взаимовыгодных и плодотворных отношений с общественными организациями в Украине и с государственными, и ими на данном этапе стали - Винницкий национальный технический университет (г.Винница), Одесский национальный университет им.Ушинского (г.Одесса), Луцкий (г.Луцк), Кировоградская летная академия национального авиационного университета (г.Кировоград). Среди перспективных направлений взаимовыгодного сотрудничества станут обмены опытом работы преподавательского состава учебных заведений двух государств, учебными программами, визитами студентов.

Делегация Кировоградской лётной академии НАУ во главе с её начальником – С.Неделько, пребывая в Норвегии, реализовала возможность расширения партнёрских отношений и по другим направлениям своей жизнедеятельности. Так, кировоградский вуз уже более 10 лет осуществляет подготовку специалистов в области аварийного обслуживания и безопасности на авиационном транспорте, иными словами – “авиационных спасателей”. Текущая ситуация в стране акцентировала внимание общественности на том, что как сама украинская система поиска и спасания, так и национальная система профессиональной подготовки соответствующих специалистов, на сегодня далеки от европейских стандартов и однозначно требуют совершенствования. Как показывает анализ, норвежский опыт поиска и спасания является одним из наиболее эффективных и совершенных в европейском пространстве. Это обусловлено среди прочего и тем, что Норвегия – страна со сложными климатическими условиями и географическими особенностями, которые расширяют количество рисков и угроз для безопасности человека и при этом создают дополнительные сложности в обеспечении и проведении поисково-спасательных работ. Поэтому норвежская модель системы поиска и спасания, обеспеченная многолетним опытом и передовыми технологиями, представляет особый интерес для изучения украинскими заинтересованными организациями.

Посетив объединённый центр координации спасательных операций в Северной Норвегии (г.Будё), кировоградская делегация узнала много интересного о работе норвежских спасателей и провела переговоры о возможном дальнейшем сотрудничестве.

Самая основная характеристика норвежского сервиса поиска и спасания – это то, что он представляет собой интегрированный полный спектр услуг, обеспечивающий скоординированную деятельность всех типов спасательных операций (на море, суше и в воздухе), эффективно используя возможности государственных учреждений, добровольных организаций и частных предприятий. Самое характерное его отличие в том, что мощный ресурс проведения и обеспечения поисково-спасательных работ – это волонтёры и добровольцы со своими частными вертолётами, яхтами, машинами и другими материально-техническими средствами. Главным руководящим и координирующим органом для спасательных служб страны является Министерство юстиции и полиции Норвегии, в котором есть соответствующий департамент по спасательным работам. Ядро поисково-спасательной системы - два объединённых центра координации спасательных операций, каждый из которых отвечает за свою территориальную часть Норвегии. В каждом из них аккумулируется информация об имеющихся ресурсах и ведётся круглосуточная работа по мониторингу ситуации в зонах ответственности с использованием самого современного оборудования. Получив сигнал бедствия, работники центров (диспетчера координационных центров поиска и спасания) оценивают масштаб произошедшего и силы, необходимые для реагирования. Они же привлекают к дальнейшим действиям наиболее оптимальные подразделения или отдельных лиц, координируют их действия, дистанционно управляют процессом. Среди тех, кто постоянно готов к участию в поисково-спасательных мероприятиях:

- государственные службы: полиция, скорая помощь, норвежская санитарная авиация, муниципальные пожарные команды, воздушный эскадрон, береговая охрана Норвегии, вооружённые силы Норвегии, силы гражданской обороны и все предприятия гражданской авиации;

- частные предприятия: службы безопасности всех предприятий и организаций, компании, работающие на континентальном шельфе, Норвежское общество спасания на море, компании, имеющие в своём распоряжении вертолёты;

- организации, существующие за счёт добровольных взносов и пожертвований при незначительном участии государства.

Норвежская воздушная скорая помощь. Каждый 10-й норвежец является членом и платит взносы этой организации. Основным направлением деятельности является оказание срочной медицинской помощи, участие в спасательных операциях на всей территории Норвегии.

Норвежский Красный Крест. Обладает спасательными командами альпинистов, специально обученными “лавинными” командами (с использованием собак и новейших средств поиска людей под снегом) и большим количеством добровольцев, объединённых в вспомогательный корпус Красного Креста Норвегии, который несёт регулярные дежурства в горах на горнолыжных курортах и лыжных трассах.

Норвежская служба спасательных собак. Включает в себя Norwegian Search and Rescue Team (NORSAR) и множество добровольных помощников на всей территории страны. Более 1 000 членов этой организации со своими питомцами проходят специальную подготовку и находятся в готовности к участию в поисково-спасательных работах.

Норвежская морская спасательная служба. Оперирует с шести баз на всей территории Норвегии. Зоной ответственности является морское побережье Норвегии. Обладает флотом современных быстроходных спасательных кораблей и катеров.

Норвежский корпус спасателей базируется исключительно на принципах добровольности и формируется из жителей Норвегии, обладающих соответственными навыками и оборудованием, готовыми прийти на помощь в случае необходимости.

Норвежское общество спелеологов – более 200 человек, способных проникать в такие труднодоступные места, как расщелины и пещеры, для оказания помощи пострадавшим.

Норвежские аэроклубы и сообщества частных пилотов (Норвегия - страна, в которой сегодня действуют 53 аэропорта с регулярными рейсами, а сеть малой авиации является одной из наиболее интенсивных в мире).

Частные лица с медицинской подготовкой. Более 2000 человек медицинского персонала, объединённые в 72 группы, оснащённые средствами связи, навигации, необходимыми материалами для оказания неотложной, первой и медицинской помощи, транспортом и другим оборудованием. Группы работают исключительно на добровольных началах за счёт добровольных пожертвований.

Лига норвежских радиолюбителей. Люди, имеющие навыки работы с соответствующим оборудованием и собственными техническими средствами, организовали своё взаимодействие таким образом, что имеют в своем распоряжении весь диапазон волн, обеспечивая связь на практически любом расстоянии и при любых условиях.

Таким образом, можно заметить, что готовы добровольно участвовать в поисково-спасательных работах огромное количество норвежцев, а оказание финансовой помощи таким организациям – дело чести каждого жителя этой страны. Как говорят о себе сами норвежцы: главное даже не то, что мы готовы вкладывать свои финансовые средства. Гораздо значимее наше фундаментальное национальное мировоззрение – предельное уважение к человеческой жизни и солидарность в ситуациях, когда кто-то нуждается в помощи.

В таком виде, как сегодня, система поиска и спасания Норвегии существует с 1970 года. За это время уникальная норвежская модель убедительно подтвердила свою высокую эффективность и перспективность при высокой экономической целесообразности. Участником системы поиска и спасания, по сути, является каждый норвежец, предоставляющий в случае необходимости все свои возможности – от физического участия до материально-технических средств. При этом каждый норвежец так же уверен и в том, что окажись он в сложной ситуации, на его призыв о помощи так же максимально откликнутся все его соотечественники.

Возможно, что именно сегодня, когда для украинского общества особенно важно состояние системы поиска и спасания, норвежская модель представляет собой особый интерес. В условиях, когда украинских бюджетных средств не достаточно для полномасштабного решения актуальных проблем, а патриотизм населения привёл к значительному росту волонтёрского и добровольческого движения, именно норвежский опыт взаимодействия государственного сектора с частным в области оказания помощи тем, кто в ней нуждается, мог бы быть полезен и востребован.

На современном этапе Норвегия активно участвует в международной кооперации усилий, направленных на совершенствование системы поиска и спасания во всём мире. Как и для всех стран – участниц ИКАО (международной организации гражданской авиации), одним из приоритетов деятельности Норвегии является достижение высокого уровня безопасности полётов, включая систему обеспечения аварийного обслуживания воздушного движения и поисково-спасательного обеспечения полетов. Состоявшиеся переговоры начальника Кировоградской лётной академии НАУ С.Неделько с представителями соответствующих норвежских инстанций стали конструктивным первым шагом к дальнейшему взаимодействию. На рассмотрение правительства Норвегии кировоградскими авиаторами предоставлен проект сотрудничества в области совместной подготовки специалистов поиска и спасания. Кроме того, руководством вуза ведутся переговоры со многими другими заинтересованными инстанциями и организациями по вопросам совершенствования украинской национальной системы поиска и спасания. Главное – на этом пути у нас уже есть как достойные ориентиры, так и партнёры, готовые делиться своим успешным опытом.

Ольга Кушнір.

Кіборги вистояли. Не вистояв бетон…

"Я не знаю, хто там сидить, але це не люди. Це – "кіборги", – так на початку вересня один із бойовиків так званої "Новоросії" описав українських військових – захисників Донецького аеропорту. Кожною своєю дією кіборги доводять, що вони є не штучним образом, не мильним піаром, а реальними суперлюдьми, людьми честі і достоїнства, присяги і обов'язку. Ці скромні бійці просто, без пафосу і без зайвих слів виконують справжню чоловічу роботу. Аеропорт, побудований із сучасних матеріалів, прострілюється фактично наскрізь як по вертикалі, так і по горизонталі. Кожен елемент конструкції регулярно здригається від важких ударів. Кіборги ж навіть героями себе не називають.

"Просто зайти живим всередину аеропорту було справжнім випробуванням"

Мирне життя на "ніхто, крім нас" змінив Олексій Матлак, випускник філософського факультету Національного університету імені Тараса Шевченка, активіст, людина твердої громадянської позиції. Із перших хвилин розмови з Олексієм розумієш, саме таким і є справжній кіборг. Хоч і не залізний, але точно справиться, витримає, відіб'ється. Солдат. Боєць. До військкомату він, як і більшість українців, прийшов сам, не чекаючи повістки. Чому вирішив іти воювати, я не запитувала. Відповідь здалась надто очевидною.

– Вже наступного дня після того, як я прийшов до військкомату, я був призваний і поїхав у частину. До війни працював у прес-службі одного із депутатів, був активним учасником Майдану і подій, що там відбувались. Мама вмовляла мене залишитись вдома. Для матері це абсолютно нормальна реакція. Але шляху назад не було. "Косити" я не хочу, якою б не була українська армія.

Кіборг розповідає, що найскладнішим моментом був сам приїзд до Донецького аеропорту.

– Ще в Пісках, коли ми сідали у БТРи, потрапили під мінометний обстріл. Це було вдень. Водії були новачками і трохи помилились. Нас висадили в 50-70 метрах від найближчої будівлі. Подолати оці 70 метрів до терміналу, знаючи, що навколо сепаруги, але ще не знаючи, звідки саме зараз будуть постріли, і просто потрапити живим всередину було справжнім випробуванням. На території є міни, розтяжки… Тоді нас було трохи більше двадцяти чоловік. Ми заходили у аеропорт при світлому дні під вогнем зі 120-міліметрових мінометів та стрілецької зброї. Було дуже страшно. Але, так чи інакше, ніхто не почав панікувати, не впав у ступор.

"Не було жодного місця, де можна було б сховатись і бути впевненим, що тебе нічим не накриє"

Донецький аеропорт вже не перший місяць залишається ареною безперервних боїв. Бойовики регулярно несуть шалені втрати, але продовжують наступати. На жаль, наші герої теж не завжди повертаються додому живими. Як кажуть наші бійці, якби росіяни хоч раз побачили купи трупів своїх співвітчизників навколо аеропорту, одразу б зненавиділи цю війну. Олексій зазначає, перше, що його з бійцями вразило, так це те, що у новому терміналі практично немає де сховатись.

– Війна змушує постійно ставати все витривалішим. Я був у першій ротації свого підрозділу, який заходив у Донецьке летовище. Чутки про це місце тоді ходили дуже страшні, ніхто з нас не мав об'єктивної інформації, що там відбувається насправді. Коли ми туди їхали, були готовими до того, що половина з нас назад не повернеться. Дійсно було не просто. Вразило, що в новому терміналі майже не було де переховуватись, через те що стіни з гіпсокартону. Так чи інакше, захищатись потрібно, ми будували барикади зі сміття, залишків стін, порожніх ящиків, металевих мисок, листів, усього, що знаходили. Сміття непогано захищало нас від уламків.

Які емоції у кіборгів, що кожної секунди ризикують своїм життям? Страшно, усім хочеться жити, але є розуміння завдання і відповідальності: втримати позицію, захистити термінал, допомогти товаришу. Нерідко герої діють всупереч інстинкту самозахисту. Це і є сміливість, героїзм.

– Не можу сказати, що на свідомість не впливають падаючі поряд снаряди, пролітаючі кулі. Найстрашніше, коли їдеш у сталевій коробці і зовсім не можеш впливати на ситуацію. Бачиш розриви, спалахи позаду себе. Не забуду, як по дорозі із аеропорту, поблизу нашого БТР влучила зенітна установка. Це могло стати пасткою мінімум для половини з нас. Одного разу в кімнату аеропорту, де я знаходився, влучили із гранатомета, стіни почали сипатись. В той момент боявся. Також, коли бачив в тепловізор сепара в рукаві аеропорту. Але я жодного разу не піддавався паніці, вмію контролювати себе.

Реальна війна з реальними обстрілами і реальними втратами

Олексій пояснює, що обстановка в терміналі буває різною. В основному, іде реальна війна із реальними обстрілами. Іноді бувають спокійніші моменти.

– Якось мені доручили розвантажувати БТРи. Найстрашнішим моментом при цьому було те, що доводилось робити це вночі, під обстрілами. Ти розумієш, що абсолютно кожен момент може стати останнім – прилетить міна, або з посадкового рукава з четвертого чи п'ятого пострілу влучить сепаратист. З іншого боку, були спокійні ночі, коли сепаратисти або спали, або були не на позиціях. Ми, як могли, відстрілювались від ворога, але відстані часто були надзвичайно великими. А от поодиноких розвідників-сепаратистів, що лазили по посадкових рукавах, накривали регулярно. Хто б не називав це АТО, та це – війна.

Спав кіборг в кількох метрах від своєї позиції, їли герої переважно сухпаї.

– Волонтери передавали нам ковбасу, шоколад. У хлопців із інших підрозділів були із собою норвезькі, американські сух-

паї. Звісно, хотілось теплого ліжка, ванни, інших, банальних на перший погляд, речей. Але ж я знав, на що йду. Я як був людиною, так і залишився. Як був добродушним, так і є. Жодного разу не пошкодував про те, що пішов на фронт. Єдине – став більше палити. До речі, проблем із цигарками не було, де б ми не стояли. Були моменти, що курили "Приму" без фільтра і робили самокрутки. Це ж війна.

"Батьки дізнались, де я, по фото в інтернеті"

Своїм рідним Олексій вирішив не зізнаватись, що він є одним із кіборгів. Та хіба від матері щось приховаєш?

– Я нічого не казав своїм батькам про те, де я знаходжусь. Але якраз в мою ротацію до нас приїхав дуже талановитий журналіст Сергій Лойко. Мої світлини потрапили в інтернет, в один із останніх днів мого перебування в аеропорту мама знайшла мене на фото. До речі, фотограф реально жив із нами чотири дні. Із ним могло трапитись усе, що завгодно.

Чоловік розповідає, що небезпека на війні чатує навіть під час надання першої медичної допомоги.

– Нам пощастило, в аеропорту знаходився медик, щоправда, з іншого підрозділу. Коли одному із хлопців відірвало руки, він моментально надав йому першу медичну допомогу. Приїхав БТР. Під обстрілами його швидко погрузили і доставили в Піски. Далі – різні медичні заклади. На моїй позиції також був хлопець із наскрізним пораненням. Командир визвав з Пісків БТР, ми з товаришем вдвох дотягли пораненого до нього і доправили в лікарню. Звісно, якби не було медика, що надавав першу медичну допомогу, ми і самі б впорались із завданням. Нас вчили накладати джгути, виконувати різні маніпуляції.

Кіборг зізнається, що знання, які він отримав на філософському факультеті, в українській армії йому також знадобились.

– Я стоїчно дивлюсь на стан українських Збройних Сил, їхнє озброєння, стан бронетехніки, рівень підготовки. Практично за копійки багатьом людям доводиться щоденно викладатись на всі сто, ризикувати власним життям. Волонтерам величезна подяка, ми фактично на них трималясь. Теплі речі, взуття, розвантажувальні жилети, різні потрібні в побуті речі. Дуже приємно відчувати турботу.

Перемога або смерть!

З усмішкою Олексій згадує про те, як їздив у відпустку. Каже, першим ділом пішов у сауну, при чому, зовсім без алкоголю.

– Звісно, помітив різницю світоглядів на мирних територіях і в зоні АТО. Склалось враження, що більшість людей цю війну ігнорують. Мабуть, це здорова реакція. Люди намагаються не думати про це. В основному переймаються тільки члени родин АТОшників. Хоча є чимало українців, які не підпадають під це твердження.

Кіборг розповідає, що із знайомими з Росії припинив спілкування. Пропагандистська машина робить свою справу.

– Путін і його режим контролюють абсолютну більшість засобів масової інформації, незалежно від того, чи це телебачення, чи газета, чи інтернет-сайт. Таким чином, вони вкладають у свідомість громадян потрібні думки. А як люди можуть мати свій погляд, коли вони зовсім не чують нічого альтернативного? Машина пропаганди працює все потужніше і потужніше на посилення ненависті до українців.

Чоловік має багато планів після війни. Каже, обов'язково відновить заняття йогою і бігом, з'їздить в Кубу, Індію. А поки що потрібно усіма можливими способами йти до перемоги, адже іншого виходу просто немає.

– Два варіанти – перемога або смерть. Або ми відіб'ємось, або наше суспільство буде повністю знищено. Хоча питання перемоги є досить відносним. Наша перемога – не лише перемога мілітарна, не лише відбитись від Росії, це й зміна режиму до більш демократичного, розділення влади, більша політична відповідальність, нормальна міліція, реальна свобода слова.

Попри дикий холод, постійні штурми, щосекундну небезпеку герої не втрачають наснаги боротися далі і кожного дня знищують ворога з все більшим завзяттям. Кіборги вони і є кіборги. Справжній символ відродження армії, нації і сильної держави. Діють всупереч інстинкту самозбереження, тому ні в кого не виникає сумнівів, що аеропорт просто так не здадуть!

Анастасія Олехнович. "Крила України".

***P.S.:** Коли верстався номер, ситуація в Донецькому аеропорту зазнала суттєвих змін. Так, в ході запеклих бойових дій в районі летовища за декілька днів протистояння повністю знищена інфраструктура аеропорту: зруйновані вщент будівлі старого та нового терміналів, пожежне депо, вишка аеропорту та підірвана злітна смуга.*

Збройні Сили України зайняли вигідні рубежі неподалік об'єкта та ведуть артилерійський вогонь по силах противника як у самому аеропорту, так і на підступах до нього. Територія аеропорту та позиції навколо нього знаходяться під вогневим контролем ЗС України.

Разом з тим, українські військовослужбовці посилили свої позиції поблизу населеного пункту Піски та завдали ударів по позиціях терористів. Ворог зазнав численних втрат у живій силі та бронетанковій техніці.

Міф про велич і міць російської зброї

Одним з аспектів ворожої пропаганди, який став напрямком інформаційної інтервенції проти нашої держави, є те, що Україна воює застарілим озброєнням, яке врази поступається російським розробкам.

Чи не десятиліття вся інформаційна машина нашого агресивного сусіда промивала мізки і своїм громадянам, і жителям навколишніх держав на тему неперевершеності "новітніх" російських збройних досягнень. Я навмисно взяв в лапки слово "новітніх", адже при більш детальному огляді стає зрозумілим, що чимало нібито сучасного російського озброєння – це просто невдалі переробки колишніх радянських взірців озброєння. До речі, створених, здебільшого, українцями на українських підприємствах. От візьмемо, наприклад, гордість російської ударної сухопутної сили основний бойовий танк Т-72. Його перша модифікація була прийнята на озброєння в Радянському Союзі ще у 1973 році. За задумом радянських генералів, ця бойова машина мала стати основним броньованим комуністичним кулаком у придушенні "догниваючого Заходу". Однак, як відомо, СРСР розпався і без будь-якої локальної війни. Після зникнення з карти цього комуністичного монстра в Збройних Силах України залишалась певна кількість різних модифікацій танка Т-72. Однак керівництвом ЗС України було прийнято рішення зняти їх з озброєння. Головних причин було дві. Перша — цей танк повністю виготовляється лише в Росії. А друге — він має велику вартість в обслуговуванні. Однак після прийняття рішення про зняття з озброєння Т-72 керівництво військового відомства отримало чимало критики на свою адресу. Мовляв, на озброєнні у ЗС України залишились більш старі Т-64. Однак 64-ки повністю виготовляються в Україні, а вітчизняні інженери та зброярі легко удосконалювали його до вимог часу.

Маючи досвід війни з російськими найманцями, які воюють сучасними взірцями "імперської" зброї, вже можна порівняти реальні бойові характеристики, скажімо, танків. Мій співрозмовник – головний сержант танкової роти Євген Федорчук. У складі свого підрозділу цей мужній патріот воює вже більше ніж півроку, звільняючи Донбас з брудних пазурів російських сепаратистів, беручи участь у танкових дуелях з російськими танкістами.

– Під час перебування в АТО, нам вдалось захопити кілька російських сучасних модифікованих Т-72, - розповідає Євген Федорчук. - І що сказати, вони програють нашим Т-64 у всьому, адже є їх дешевою та, на мій погляд, невдалою копією. Наші танки на мою думку на двісті відсотків кращі. По-перше, "росіяни" на 5 кілометрів на годину повільніші, подруге, в них немає кількох важливих бойових систем, які є в наших танках. Електроніка в росіян і складна, і слабка, нею важко користуватись під час бою. Про ремонт та обслуговування російських машин в польових умовах навіть не йдеться.

За словами танкіста 64-ка є простою для розуміння будь-кого, як механіків, так і членів екіпажу. Він навіть порівняв танк з "жигулями", використання яких не потребує особливих умов та умовностей. А одним з головних плюсів наших танків головний сержант танкової роти Євген Федорчук назвав майже стовідсоткову можливість їх ремонту в польових умовах без якихось додаткових пристроїв та механізмів.

– У наших машинах просто немає такого механізму, який би не піддавався повноцінному ремонту, - зазначив танкіст. - На відміну від росіян, у нас все просто і доступно.

Окремої критики від українського танкіста зазнала і, так би мовити, "внутрішнє начиння" машин нашого ворога.

– Для того, щоб навчити просту людину користуватись системою ведення вогню в наших танках потрібно дві, від сили три години, - підсумовував головний сержант танкової роти Євген Федорчук. - У росіян це – купа тумблерів, кнопок та защіпок, які під час ведення активного бою важко використовувати, та й вивчити алгоритм їх застосування дуже складно. А все має бути відточено до автоматизму, адже на полі бою доля секунди вирішує твоє життя.

Крім цього, важливим аспектом є заміри дальності до цілі. В наших танках всі поправки (на погодні чинники, тип боєприпасу тощо) вводиться автоматично. Росіяни ж мають робити це вручну.

- Абсолютно ніякої критики не витримує російський автомат заряджання, - продовжує танкіст. - Він надзвичайно примхливий. Постійні відмови та поломки можуть бути і при не великій кількості використання. А в наших танках можна вести заряджання навіть з відсирівшим боєзапасом. Крім цього, український автомат заряджання дозволяє вести бій при повній поломці автомата або при відсутності навідника. Тоді заряджання можна провести вручну.

Важливим аспектом в бою є кучність та дальність стрільби. І в цьому ми, українці, теж виявились кращими.

– Під час ведення боїв ми з танкової гармати Т-64 легко могли влучити в ціль розміром два на чотири метри, яка знаходилась на дальності понад п'ять кілометрів, - веде далі Євген Федорчук. - З російського танка це просто неможливо. Там немає, скажімо, виправлення похибок на вітер тощо. А в нас все це є.

До речі, наша ходова теж краща. За словами танкіста, за чотири місяці українські машини "пробігали" понад три тисячі кілометрів без суттєвого втручання в ходову та трансмісію. У росіян потрібно "обслуговувати гусені" чи не після кожного виходу. Також наші танки набагато економічніше за ворожі.

Досвід бойових дій довів, що і підготовка українських екіпажів на голову вища ніж в росіян. Адже наші танкісти вправно влучали в цілі і на відстані 500-600 метрів, і на гранично далеких. Попри всі прагнення колишніх очільників як нашої держави, так і військового відомства знищити боєздатність наших військ, наші танкісти продемонстрували, що можуть вести бій і з ходу, і з вогневих позицій. Вони ефективно знищують як живу силу адептів "руського міра", так і їх вогневі засоби.

На цій неоголошеній проти України війні, наші танкісти не рахували і не рахують кількості знищених одиниць ворожої техніки чи живої сили. Вони кажуть, що просто захищають Батьківщину. Так було і буде надалі.

Тарас Грень.
Фото автора.

НАВЧАННЯ

Морський десант не пройде!

У Маріуполі, на узбережжі Азовського моря, учасники АТО з числа військовослужбовців інженерних військ Збройних Сил України успішно відпрацювали завдання щодо протидії висадці десанту противника та захисту берегової лінії біля важливого об'єкта.

Під час виконання навчально-бойової роботи військові сапери у складі двох рухомих загонів загородження встановили десятки протидесантних мін ПДМ-1М уздовж ділянки узбережжя. При цьому українські воїни виходили в море на плаваючих транспортерах типу ПТС-2 за складних погодних умов при сильному вітрі та штормі у 2-4 бали.

– Це – не перше заняття військових саперів на морі. Щоразу ми вдосконалюємо свої навички та постійно ускладнюємо завдання. Так, цього разу мої підлеглі по воді, а не по суші дісталися до визначеного району, провели інженерну розвідку підходів до моря, проаналізували характер дна та поставили мінний заслон. Загальну оцінку підрозділу визначаю як "відмінно", – сказав командир підрозділу.

Після відпрацювання завдань на Азовському морі військовослужбовці встановили невибухові загородження на узбережжі та виконали інші вправи за командами командирів рухомих загонів.

За словами керівництва сектору, на даний час в інженерному відношенні посилено захист територій біля усіх стратегічно важливих об'єктів та відпрацьовано чіткий алгоритм дій щодо протидії терористичним актам в регіоні.

Дмитро Горбунов.
м.Маріуполь.

ДЛЯ ФРОНТУ

Військовим янголам життя підлатали крила

Ось цей військовий санітарний автомобіль між собою медики називають фартовим. Адже, перебуваючи в зоні АТО, він не лише врятував життя кільком сотням військовослужбовців, але й виходив і вивозив потерпілих з-під найскладніших обстрілів.

Російські терористи, не маючи нічого святого, скеровували на цей беззбройний неброньований автомобіль вогонь градів, артилерії і стрілецької зброї. Їх не зупиняли визнані в усьому світі знаки Червоного Хреста (стрільбу по яких, до речі, не ведуть навіть найрадикальніші представники світових терористичних угруповань). Однак росіянам, як наголосив їх лідер на одній з прес-конференцій, закон не писано. Та незважаючи ні на що цей автомобіль виконав свою місію і разом з черговою групою медиків повернувся до Військово-медичного клінічного центру Західного регіону. Однак після всіх подвигів на передовій автомобіль потребував капітального ремонту. Звичайно, ні коштів, ні засобів у військових медиків на це не було, тому вони вирішили звернутись до фахівців, які спеціалізуються на ремонті та продажу автомобілів такого класу. І військовим не відмовили.

– Коли я вперше побачив цей автомобіль, то просто жахнувся, - розповідає старший механік фірми Ярослав. - Кулями та осколками знищено було буквально все. Пробитий радіатор хлопці затикали дерев'яними пробками. Гальм як таких не було, адже всі шланги були перебиті. Все авто було продірявлене настільки, що здавалось схожим на друшляк. Я дивуюсь, як вижив водій... Коли вдивився на розташування дірок від куль на лобовому склі, то склалось враження, що навколо водія якийсь божественний ореол, котрий його вберіг.

Однак, розуміючи потребу нашого війська в санітарних автомобілях, попри великий обсяг роботи, майстри взялись до справи. Робота ускладнювалась тим, що автомобіль випущено ще у 1988 році, і запасних частин до нього просто вже немає. Але золоті руки галицьких автослюсарів зробили диво. За досить короткий термін часу "санітарка" виїхала з боксу, поблискуючи свіжопофарбованими бортами та з капітальним ремонтом двигуна і ходової частини.

– Я вважаю, що в ситуації, яка склалась зараз в нашій країні, кожен громадянин нашої держави немає стояти осторонь, а повинен допомагати нашому війську в силу своїх можливостей, - наголосив генеральний директор Західноукраїнського автомобільного дому Євген Щур. - Коли до нас звернулись військові медики з проханням допомогти в ремонті, то ми прийняли рішення не лише дати їм необхідні запасні частини, але й зробити повністю капітальний ремонт цієї машини. Адже життя наших поранених залежить від того, як швидко вони отримають необхідну медичну допомогу. Звичайно, коли ми побачили це авто, то його було простіше утилізувати ніж зробити. Проте ми його відремонтували. І я сподіваюсь, що ця машина ще врятує життя нашим бійцям.

Як старого товариша зустрів своє відновлене авто його військовий водій сержант Сергій Ярощук.

– Разом з цією машинкою я воював в АТО, - розповів він. - Вірю, що є в ній щось своє і живе. Бо вона рятувала і бійців, і мене. Зараз ми на своїй базі, але відразу ж після наказу повернемось назад на війну.

До слова зазначити, що військові медики Військово-медичного клінічного центру Західного регіону одними з перших висунулись в зону АТО. Рятували життя наших бійців і під Луганським аеропортом, і на Савур-Могилі. Зараз вони виконують обов'язки неподалік Донецького аеропорту та містечка Щастя. Наші янголи життя завжди поруч з бійцями.

Тарас Грень. Фото автора.

Дорожні нотатки, накручені на довгі кілометри мирних та воєнних шляхів

Для кожного з нас життя вже давно поділилось на "до" і "після" тих подій, що визначили справжню цінність та значимість пріоритетів Свободи, Незалежності, Демократії, Гідності та Національної свідомості.

Для кожного з нас мірилом людяності, честі та мужності стали події на східних кордонах держави, відкрита агресія путінської кліки та терористів "місцевого замісу", які під цинічними гаслами псевдонародних "республік" творять страшні злочини проти свого народу та людства. Роки постійних різновекторних коливань, інфантильності та потурання відкритому непрофесіоналізму з боку колишнього державного керівництва стали епохою вимивання із нашої свідомості таких понять, як національна ідея, висока обороноздатність, рівнозначність серед країн Європи та колишнього СРСР, економічна спроможність проведення ефективних реформ тощо. Тому цілком природно, що саме Майдан став тією межею, за якою для українського народу було б чи то "завтра", чи то падіння в небуття. І вибір, який ми зробили, довів усьому світу – Україна і її народ здатні навіть у найстрашніших

випробуваннях відстоювати своє право на мир і світле майбутнє. Та до нього - ще такі довгі тижні, а може, і роки чекань та сподівань. Але все ж таки, як на мене, у першу чергу - і рішучих дій, невпинного просування до ствердження правоти наших ідеалів, наших вчинків. Ось тому і знаходяться сьогодні на передньому краї протистояння силам зла та розбрату наші вояки. Ось тому і повниться народною вірою та підтримкою їхня незламна сила духу та міці. Ось тому і джерело волонтерського руху українського народу невичерпне до тієї миті, коли сонце Свободи та Перемоги не засяє над державними кордонами.

А поки – така буденна, насичена й іноді навіть невдячна волонтерська буденність. Причому, наскільки мені довелось поспілкуватись з різними представниками різних громадських організацій, – для усіх, без винятку, незважаючи ні на що, абсолютно предметна та цілеспрямована. Адже принцип військових десантників "Якщо не ми, то хто ж?" цілком відповідає духу і системності у діяльності волонтерів. Наприклад, громадська організація "Полтавський батальйон небайдужих" стала не просто епіцентром волонтерського руху області, а і регіональним координатором організації допомоги українським військовикам. Сюди надходить допомога від підприємств, організацій, простих громадян з усієї Полтавщини. Сюди і звертаються тисячі тих, хто її потребує. Вже не на десятки, а на сотні тисяч гривень іде відлік військового майна, одягу, продуктів харчування та речей першої необхідності, які доправлені волонтерами до війська. Вже не одна тисяча кілометрів зв'язала міцним вузлом мирні українські міста і села з воєнними реаліями зони АТО. І чим міцнішим він буде, тим більше зростатиме упевненість мешканців прифронтової смуги, що вони не покинуті напризволяще, що вони були, є і завжди будуть невід'ємною часткою України. Адже мир потрібен не тільки сходу України, він потрібен кожному з нас. І щоб упевнитись у цьому, я запропонував свою компанію групі полтавських волонтерів під час їх нещодавніх відвідин зони АТО.

Найцікавішим для мене, окрім кінцевої мети нашого візиту до військовослужбовців, було спілкування не тільки з ними, а переважно з мирними мешканцями, з тими, хто на собі відчув страшний подих війни. Адже недарма у народі кажуть, що ситий голодного не зрозуміє, і мені дуже важливо було відчути той злам або трансформацію у настроях звичайних людей, які опинились заручниками ситуації. Одна справа – телевізійні сюжети та обмін думками в Інтернеті, і зовсім інше – почути судження про реалії, як то кажуть, "з перших вуст". І хочу, хоч це може видатись дещо дивним, розпочати з кінця, коли ми на зворотному шляху зупинились на перепочинок у Харкові. І мене буквально шокувало питання продавчині придорожнього кафе: "…А что, они (жители Донецькой области) и вправду все желают отделиться?" Я б зрозумів це питання десь у глухому куточку Західної України або за кордоном. Але жити у першій столиці України у якихось 150 кілометрах від кордону миру і нестабільності та бути такою необізнаною в ситуації, це для мене просто незрозуміло. І річ не в тому, що ця дівчина, напевно, надає перевагу російським телеканалам, а у відсутності бажання аналізувати, робити висновки, мислити. Адже повз неї кожен день їдуть і цивільні, і військові машини, і багато з них зупиняється тут на філіжанку кави. І в кого, як не в неї, повинна бути чітка упевненість у тому, що за Харківщиною – теж Україна?

Але то було вже по тому, як я отримав калейдоскоп вражень від побаченого і почутого "там", за межею, що розділяє мир і війну. Мої попутники з розумінням ставились до моїх прохань робити невеличкі зупинки у населених пунктах по мірі просування до зони АТО: мене цікавила думка звичайних громадян про події на сході, часткою якого вони були самі.

До міста Ізюм Харківської області моїми респондентами стали більше двадцяти громадян різного віку, статі, уподобань. І їхня думка мене не особливо здивувала, тому що кожен бажав скорішого миру, закінчення протистояння, засуджував путінську агресію і вважав недоторканість державних кордонів України її священним правом. Особливо мене вразила пенсіонерка Ольга Пилипівна, яка на додачу до своїх різких слів на адресу сепаратистів розповіла, що у своєму будинку надала прихисток багатодітній сім'ї з Донецька – людям зовсім незнайомим. А тепер уся малеча, два хлопчики і дві дівчинки, називають її ласкаво – бабусечка.

Та після перетинання першого блокпоста в Ізюмі і другого – у місті Слов'янську в мене з'явилась стійка впевненість, що люди тут якось менш говіркі. Більшість з тих, до кого я звертався, хоч і неохоче, але розповідали про своє буття у захопленому тоді терористами місті, про те, що довелось витримати від так званих "ополченців", про свої страхи. Частина людей ховали очі, відмовлялись навіть згадувати про ті страшні місяці панування безладу і бандитизму. Але і тут у своїх прагненнях до миру та злагоди усі були одностайні. Своє бачення ситуації висловив житель Слов'янська, мій колега

журналіст Олексій (ім'я змінено). "А чому тут дивуватись? – сумно усміхнувшись, розпочав він свою розмову. - Більшість мешканців міста – звичайні трударі, хоча через безробіття на той час збільшилась кількість так званих "люмпенів". Політикою як такою мало хто цікавився. Коло буття кожного було окреслено особистим спокоєм, самодостатністю при постійному бомбуванні свідомості соціуму владними чинушами, що Донбас годує всю Україну. Проявів сепаратизму ніхто відкрито не висловлював, але коли місто захопили бойовики, то знайшлись, хоча і небагато, таких, хто в усіх своїх бідах звинуватив Майдан. Хоча саме він розкрив людям очі на дійсність. І головна біда була навіть не в тому, що в супермаркетах біля кас стояли бомжуваті новоявлені "ополченці" і роздавали зброю усім бажаючим - нормальні люди проходили повз них навіть з жартами, не звертаючи увагу на заклики стати до лав "нової армії". А біда була в тому, що на десятьох відморозків не знайшлось управи ані з боку міліції, ані СБУ, ані військових. Тому що в нашому регіоні всі силові структури були знищені і в прямому сенсі, і в переносному: ті силовики, що мали стояти на сторожі закону або сховались, або зрадили Україну, перейшовши на бік сепаратистів. Коли мене запитують, а чому я не став на бік справедливості і не взяв до рук зброю, то хочу не виправдатись, а просто зауважити – мене не вчили воювати, це по-перше. По-друге, важко уявити собі картину, коли я б партизанив, а моя сім'я була за це знищена. Звичайний страх був нормою повсякденного життя кожного з нас до тієї пори, доки в місто не увійшли Збройні Сили України. Ось тоді ми побачили, що країна, яка може себе захистити, повинна діяти рішуче і цілеспрямовано. Але той сором за те, що в славному місті із славним минулим ми допустили розгул сепаратизму, не дає спокою ані мені, ані усім небайдужим людям. А їх тут, повірте, у рази більше так званих "ватників".

Саме це одкровення мого колеги відкрило мені очі на те, чому слов'янці не дуже охочі до спілкування. А ще – зруйновані заводи, будинки, сліди від згарищ на місці колишньої психіатричної лікарні – перлини санаторно-курортного центру "Славкурорт". Але усе це відійшло на другий план, коли у центрі міста я побачив веселих дітлахів, розмірене життя місцян, жовто-блакитний стяг, що майорів над міськвиконкомом, наших вояків, які милувались архітектурою та краєвидами Слов'янська. Я побачив звичайне мирне життя, що запанувало в цьому місті і тих містах, які були після нього. З тією лише різницею, що цей мир – насправді вистражданий і який вже ці люди не віддадуть на поталу ніяким "визволителям" ніяких мастей та інших держав. Тому що це – наша спільна домівка, наша спільна держава – Україна. Тому і повертався я додому з легким серцем, тим більше, що мені пощастило побачити свого сина, який у складі військової частини відстоює Незалежність нашої держави…

Володимир Мирний.
м.Полтава - м.Краматорськ.

В Airbus проблеми з постачанням A400M замовникам

Заступник міністра оборони Німеччини Катрін Зудер зустрілася з керівником Airbus Defence and Space Бернгардом Гервертом, щоб обговорити затримку поставок військово-транспортних літаків A400M. Про це повідомляє "Рейтер" з посиланням на джерело у військовому відомстві.

Джерело повідомило, що в ході засідання з Європейським оборонним агентством OCCAR компанія Airbus визнала, що стикається з проблемами поставок, і були представлені варіанти їх вирішення.

Джерело додало, що інші замовники теж стурбовані затримками поставок A400M. Серед них – Великобританія і Туреччина.

Німеччина отримала свій перший A400M в грудні 2014 року і очікує надходження ще п'яти літаків у 2015 році.

Минулого тижня міністерство оборони заявило, що є передумови того, що літаки A400M можуть надійти із затримкою.

Ізраїль терміново стягує бронетехніку на північ країни

Ізраїль терміново стягує бронетехніку на північ країни. Так, на автодорогах, що йдуть на північ Ізраїлю, помічена масштабна передислокація бронетехніки і систем протиповітряної оборони "Залізний купол".

Міністерство оборони Ізраїлю прийняло рішення посилити заходи безпеки у зв'язку з можливими нападами ліванського шиїтського угруповання "Хезболла", повідомило агентство Associated Press з посиланням на неназваних представників оборонного відомства.

Зокрема, військовослужбовці армії оборони Ізраїлю розмістили додаткові системи ПРО "Залізний купол" на північному кордоні з Ліваном.

Крім того, посилено патрулювання і спостереження на ізраїльсько-ліванському кордоні.

18 січня в ході рейду вертольотів ізраїльських ВПС на околиці сирійського міста Ель-Кунейтра була знищена група бійців "Хезболли", які воювали на боці сирійської армії. "Хезболла" пообіцяла дати "болючу" для Ізраїлю відповідь на загибель своїх бійців.

Словаччині пропонують купити AW139M

Компанія AgustaWestland пропонує Міністерству оборони Словаччини вертольоти AW139M замість вертольотів Мі-17 російського виробництва. Оголошення було зроблено слідом за пропозицією Міноборони США продати Словаччині дев'ять вертольотів Sikorsky UH-60 Black Hawk за ціною 300 млн євро (347 млн доларів), включаючи запасні частини та навчання.

"Пропозиція буде дуже конкурентоспроможною, порівняно з Black Hawk за 300 млн євро. Ми впевнені, що вертольоти AW139M за нижчою ціною ідеально задовольнятимуть вимоги країни", – сказав представник AgustaWestland Джефф Рассел. Міністр оборони Словаччини Мартін Глвач заявив 12 січня, що дуже серйозно розглядається пропозиція Міноборони США, і в той же час будуть розглянуті пропозиції від інших виробників вертольотів. Глвач також дав зрозуміти, що остаточне рішення щодо закупівлі буде прийнято урядом і Радою безпеки Словаччини.

Індія планує виробляти 16 винищувачів Tejas на рік

Індія розраховує щорічно випускати 16 легких винищувачів Tejas, перший з яких був переданий військовим всередині січня. Про це інформує ТАСС, посилаючись на авіабудівну корпорацію Hindustan Aeronautics Limited.

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

"Ми зробимо шість винищувачів в наступному році, потім збільшимо потужності до восьми, а згодом до 16 літаків на рік", – заявив глава корпорації Р.К. Тіаго.

За його словами, в Індії були зроблені до 60% комплектуючих для першого винищувача Tejas.

Створення цього літака почалося ще в 1983 році і обійшлося більш ніж в 140 млрд рупій (близько 2 млрд доларів). Над винищувачем працювали Hindustan Aeronautics Limited та Організація оборонних досліджень і розробок (DRDO).

Легкі винищувачі повинні замінити застарілі МіГ-21.

У грудні 2014 року ВПС Індії замовили 40 винищувачів Tejas, перші 20 повинні побудувати до 2017-2018 років. Загальна потреба індійських Військово-повітряних сил в літаках цього типу оцінюється більш ніж у 200 одиниць.

У Придністров'ї стартували тактичні навчання ЗС Росії

Росія розпочала військові навчання в Придністров'ї, основна мета яких – підготовка солдатів до дій у складі малих тактичних груп.

Близько 400 військовослужбовців оперативної групи російських військ, розквартированих на території Придністров'я, вже приступили до тактичних навчань. Про це повідомляють "Новости Приднестровья" з посиланням на прес-службу Західного військового округу. Згідно з повідомленням, в ході навчальних заходів задіяно більше 30 одиниць бойової та спеціальної техніки.

США створили нову систему кібер-захисту безпілотників

Бойові безпілотники часто використовуються для зберігання конфіденційної інформації, наприклад, про пересування солдатів на полі бою. Не можна допускати, щоб ці дані опинилися в руках противника. Нова система покликана захистити безпілотні літальні апарати від кібер-атак.

Дослідники з Університету Вірджинії і Технологічного інституту Джорджії розробили систему для захисту дронів від комп'ютерних атак. Система успішно пройшла льотні випробування. Експерти кажуть, що на тлі зростання популярності комерційних і військових дронів кібер-захист стає пріоритетним завданням.

Бортова система System-Aware Secure Sentinel визначає "нелогічні дії" в поведінці літального апарата, вносить необхідні програмні коригування і сповіщає про ситуацію оператора, пише LiveScience з посиланням на університетський прес-реліз.

Під час демонстраційного польоту дослідники моделювали різні загрози, в тому числі кібер-атаки з землі, інсайдерські атаки та інші втручання в роботу безпілотника. Штурм тривав протягом п'яти днів, кібер-удари завдавалися по різних місцях – зломщика цікавили координати GPS, дані про місце розташування, відзняті фото- та відеоматеріали, а також специфікації дрона.

Тестування в реальних умовах польоту показало ефективність технології проведення контрзаходів при атаці на безпілотний літальний апарат, як говорять дослідники.

У кожному окремому випадку система кібер-безпеки швидко виявляла атаки, попереджала команду і корегувала роботу системи.

Науково-дослідний центр, в стінах якого була розроблена нова система кібер-захисту, фінансується міністерством оборони США. Університет Віргінії ліцензував технологію компанії Mission Secure з розробки програмного забезпечення, яка займеться її подальшою комерціалізацією. Систему планується використовувати для потреб військових і цивільних осіб.

Польща купить три підводні човни і крилаті ракети на 1,9 млрд євро

Міністерство оборони Польщі має намір придбати три підводні човни і крилаті ракети дальністю ураження до тисячі кілометрів і точністю 3-5 метрів, передає Polskie Radio.

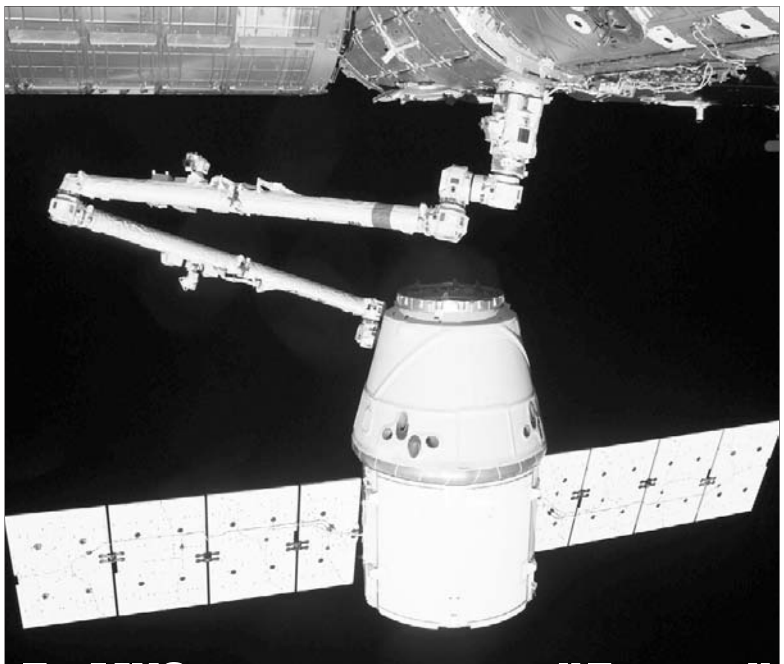
На ці цілі планується витратити 8 млрд злотих (близько 1,9 млрд євро). Спочатку було намічено провести два окремих тендери, але зараз військове відомство вирішило придбати обидва види озброєння відразу.

Заступник міністра оборони Польщі Чеслав Мрочек зазначив, що це рішення не чинить істотного впливу на остаточну угоду. Спочатку планувалося почати тендер у січні. Після внесення змін процедура переноситься, швидше за все, на серпень.

Нині Військово-морський флот Польщі має в своєму розпорядженні чотири підводні човни типу Kobben, які були спроектовані ще в 1960-і роки.

Нагадаємо, раніше міністри оборони країн Балтії та Польщі домовилися про координацію зусиль щодо стримування дій Росії у регіоні.

ВІСТІ З ОРБІТИ

До МКС пристикувався "Дракон"

Безпілотний вантажний корабель Dragon компанії SpaceX 12 січня прибув на Міжнародну космічну станцію, доставивши 2,6 тонни продовольства і припасів для астронавтів на орбіту науково-дослідної лабораторії.

Як повідомляє коментатор НАСА Роб Навіс, робот-маніпулятор космічної станції, керований командиром Баррі Уілмору, пристикувався до корабля в 5:54 ранку (10:54 GMT). Уілмора допомагала Саманта Крістофоретті, бортінженер Європейського космічного агентства. Спільно вони провели операцію із захоплення корабля Dragon 17,6-метровою роботизованою рукою-маніпулятором. За словами Навіса, стикування пройшло бездоганно і закінчилось о 13:54 GMT.

Вантажне судно було запущено 10 січня з мису Канаверал, штат Флорида, ракетоносієм Falcon 9. Ця подія ознаменувала п'яту з 12 запланованих офіційних місій компанії SpaceX. Остання уклала контракт на 1,6 млрд доларів з НАСА на поставку вантажів на космічну станцію.

Зокрема, на борту космічного корабля знаходиться система Cloud-Aerosol Transport System (CATS), розроблена НАСА для вимірювання крихітних часток в атмосфері; готова їжа; IMAX камера та інші пристрої, призначені для допомоги астронавтам під час виходів у відкритий космос.

Dragon повинен повернутися на Землю 10 лютого. Корабель доставить більше 1600 кг вантажу, який більше не потрібен екіпажу в космосі, а також зразки і матеріали, що потребують подальших досліджень на Землі.

РОЗВІДКА МІСЯЦЯ

Китайський космічний апарат вийшов на навколомісячну орбіту

Як повідомляють державні ЗМІ Піднебесної, на вихідних китайський агрегатний модуль вийшов на навколомісячну орбіту. На даний час космічний корабель знаходиться на відстані 200 кілометрів від поверхні Місяця в найближчій точці до небесного тіла і на відстані 5300 км у найвіддаленішій точці від нього. На один повний оберт навколо Місяця літальному апарату потрібно 8 годин.

За словами Zhou Jianlian, головного інженера Пекінського аерокосмічного центру управління, другу зупинку модуль зробив 12 січня рано-вранці за китайським часом, третю – наступного дня. Це дозволило космічному апарату вийти на задану орбіту, де час одного обертання складе 127 хвилин.

На борту агрегатного модуля є система фотоапаратів. Вона призначена для надання допомоги у визначенні майбутніх посадкових місць для літального апарата Chang'e 5. Останній доставить зразки місячної породи на Землю в 2017 році. За даними наземних диспетчерів, всі службові системи агрегатного модуля працюють відмінно.

КОСМІЧНА ГОНКА

Канаверал обжене Байконур за кількістю пусків

Космодром, що на мисі Канаверал в США, може виявитися лідером за кількістю пусків у 2015 році серед усіх стартових майданчиків у світі. Про це повідомляє Reuters з посиланням на джерело в ВПС США.

Всього на 2015 рік з космодрому у Флориді очікується проведення 24 пусків ракет-носіїв. Серед них 14 припаде на пуски ракет приватної компанії SpaceX, а інші десять – на старти носіїв компанії ULA (United Launch Alliance), що є спільним підприємством Lockheed Martin і Boeing.

Перший пуск у 2015 році з космодрому на мисі Канаверал відбувся 10 січня, в ході якого ракета-носій Falcon вивела на орбіту корабель Dragon з вантажем для МКС. Крім того, вже на 29 січня SpaceX запланувала запуск на орбіту супутника Національного управління океанічних і атмосферних досліджень міністерства торгівлі США.

ULA на 2015 рік запланувала вісім пусків з використанням ракети Atlas 5 і два – з носієм Delta IV. У ході цих стартів, як очікується, будуть запущені військові супутники.

На 2016 рік з космодрому у Флориді заплановано вже 36 запусків, тоді як в 2014 році було здійснено тільки 18 стартів, причому всі вони були успішними.

НЕБЕЗПЕЧНИЙ МАНДРІВНИК

26 січня до Землі наблизиться великий астероїд 2004 BL86

Астероїд 2004 BL86 26 січня максимально наблизиться до Землі. Відстань між ним і нашою планетою утричі перевищить відстань від Землі до Місяця. За яскравістю астероїда вчені підрахували, що він сягає майже 500 метрів в діаметрі. Наступну подію такого масштабу вчені очікують у 2027 році. Тоді повз Землю пролетить астероїд 1999 AN10.

26 січня в момент максимального зближення астероїд буде знаходитися від Землі на відстані 1,2 мільйона кілометрів.

– У найближчому майбутньому астероїд не представлятиме загрозу для Землі, проте наближення такого великого об'єкта до нашої планети на таку малу відстань дає нам унікальний шанс вивчити його, – говорить Дон Еманс (перш ніж вийти на пенсію учений обіймав посаду керівника програми НАСА з вивчення навколоземних об'єктів близько 16 років).

У вивченні астероїда 2004 BL86 вчені сподіваються на допомогу мікрохвиль. У дні, коли об'єкт наблизиться до Землі на мінімальну відстань, антени мережі далекого космічного зв'язку НАСА в обсерваторіях Голдстоун (Каліфорнія) і Аресібо (Пуерто-Ріко) спробують отримати наукові дані та зробити радіолокаційні знімки астероїда.

– Зараз ми практично нічого не знаємо про астероїд, так що в будь-якому випадку нас чекають сюрпризи, – говорить Ленс Беннер, радіоастроном з лабораторії реактивного руху і головний дослідник обсерваторії Голдстоун.

Астероїд 2004 BL86 був відкритий 30 січня 2004 року. В момент наближення до Землі його зможуть побачити і астрономи-любителі, використовуючи невеликі телескопи і сильні біноклі.

Сторінку підготував Андрій Яцик.

ДОСЛІДЖЕННЯ

SOFIA починає наукову кампанію

Стратосферна обсерваторія ІЧ-астрономії (SOFIA) 13 січня 2015 р. почала третій сезон наукових польотів. SOFIA – це літаюча обсерваторія нового покоління агентства НАСА. Вона оснащена телескопом, діаметр якого становить 2,5 метра.

– У ході польоту був використаний приймач терагерцового випромінювання для дослідження хімічного складу газів космічного простору та особливостей їх руху, – говорить Памела Маркус, що працює над проектом SOFIA агентства НАСА.

Водяна пара в атмосфері Землі поглинає інфрачервоне випромінювання. З цієї причини велика частина інфрачервоних променів не досягають наземних обсерваторій. SOFIA – це модифікований "Боїнг-747" спеціального призначення. Авіалайнер піднімається на висоту від 12 до 14 км, залишаючи внизу більше 99 відсотків водяної пари. Це дає астрономам можливість вивчати інфрачервоні хвилі, які не видно з наземних обсерваторій.

– Січневі польоти завершать другий щорічний цикл досліджень. Наступний цикл програми SOFIA почнеться в березні, – зазначає Ерік Янг, керівник обсерваторії SOFIA і член команди вчених Асоціації університетів за астрономічними дослідженнями. – У рамках третього циклу буде здійснено 70 польотів. Загальний час наукових спостережень перевищить 400 годин. Об'єкти дослідження будуть включати міжзоряний простір, області формування зірок, зірки, планети Сонячної системи і тіла за її межами.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

26 січня – 1 лютого

26 січня 1939 р. *перший політ здійснив американський важкий винищувач і розвідник Lockheed P-38 Lightning (в перекладі - "Блискавка"). Саме на літаках P-38 літали двоє найрезультативніших льотчиків-винищувачів за всю історію військової авіації США: Річард Айра Бонг і Томас Макгуайр.*

26 січня 1949 р. *відбувся перший політ експериментального літака "5-2" конструкції М.Р.Бісновата.*

27 січня 1937 р. *у повітря вперше піднявся ближній розвідник та легкий бомбардувальник ББ-1 - прототип серійного літака Су-2.*

27 січня 1943 р. *здійснено перший денний наліт американської авіації на Німеччину.*

28 січня 1980 р. *перші винищувачі F-16 стали надходити у ВПС Данії.*

28 січня 1988 р. *відбувся рекордний навколосвітній переліт на пасажирському літаку Боїнг 747. Літак стартував з аеродрому Сієтл, на його борту знаходилися 100 пасажирів. Після двох посадок на о.Тайвань і в м.Афіни літак знову приземлився в Сієтлі 30 січня, через 36 годин 54 хвилини та 15 секунд після початку польоту, подолавши 36 586 км.*

29 січня 1941 р. *відбувся перший політ дослідного літака "103" (АНТ-58) з двигунами АМ-37 - прототипу серійного фронтового пікіруючого бомбардувальника Ту-2.*

29 січня 1973 р. *перший політ здійснив багатоцільовий турбогвинтовий літак Ан-28.*

29 січня 1985 р. *встановлено світові рекорди максимальної висоти польоту та підйому вантажу на транспортному вертольоті Ка-32.*

30 січня 1931 р. *здійснив перший політ літаючий човен МДР-2 (АНТ-8).*

30 січня 1934 р. *відбувся рекордний політ на стратостаті "Тсоавіахім-1". Досягнута висота 22000 м. Під час спуску стратостат зазнав катастрофи.*

30 січня 1944 р. *розпочалися випробування радянського одномоторного винищувача "Ла-5 - еталон 1944" - прототипу Ла-7.*

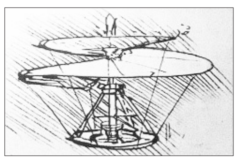
30 січня 1970 р. *здійснено перший політ на фронтовому бомбардувальнику з крилом змінної стріловидності Су-24 (Т 6-2І).*

31 січня 1910 р. *у Франції російський льотчик Михайло Єфімов на "Фармані" встановив світовий рекорд тривалості польоту з пасажиром — пробув в повітрі 1 годину 50 хвилин — цим самим покращивши рекорд, встановлений Орвіллом Райтом.*

31 січня 1930 р. *відбувся перший політ літака-розвідника АНТ-10 (Р-7).*

31 січня 1977 р. *перший політ виконав адміністративний літак Cessna 550 Citation II, розроблений американською фірмою Cessna Aircraft Company.*

1 лютого 1475 р. *Леонардо да Вінчі вигадав проект гелікоптера.*

1 лютого 1945 р. *відбувся перший політ японського одномісного винищувача-перехоплювача суцільнометалевого Kawasaki Ki-100.*

1 лютого 1956 р. *здійснив перший політ британський реактивний стратегічний бомбардувальник Handley Page Victor B.Mk.1.*

1 лютого 1958 р. *запущено перший американський ШСЗ "Експлорер-1".*

1 лютого 1965 р. *розпочалися Державні спільні випробування навчально-бойового літака Су-7У.*

Легенда американского авиастроения

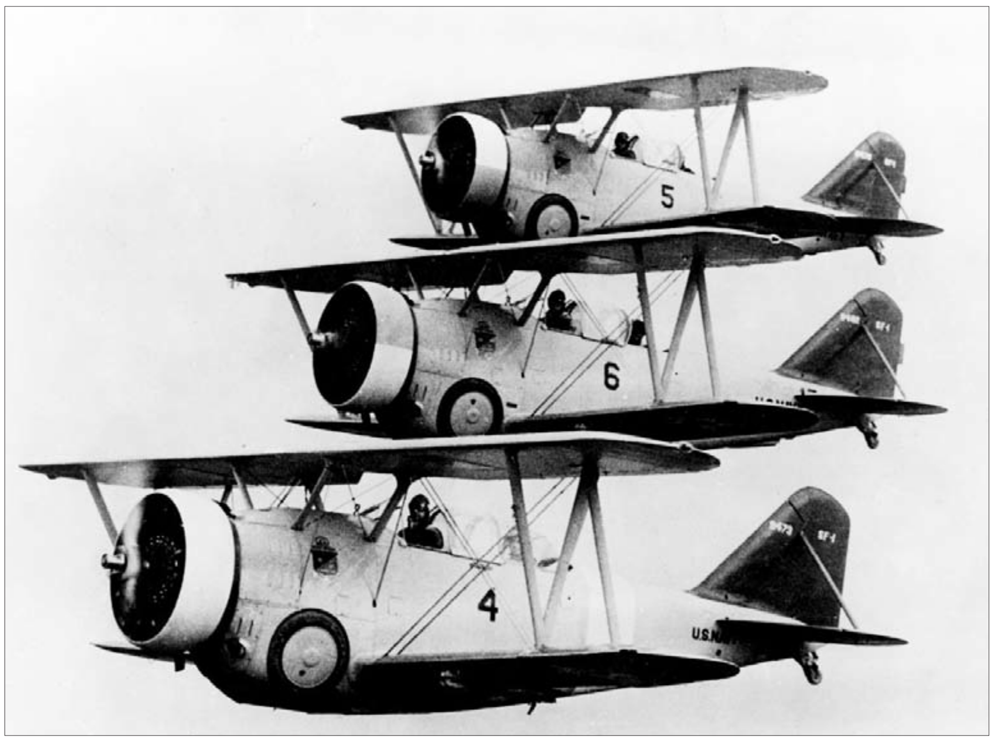

4 января исполнилось 120 лет со дня рождения знаменитого американского авиаконструктора Лероя Груммана, одного из основателей авиастроительной корпорации Grumman Corporation.

Американский авиаконструктор Лерой Грумман родился 4 января 1985 года. Увлёкшись авиацией и инженерным делом, уже в возрасте 25 лет, в начале 1920-х годов, он работал в компании "Лойнонг Эйкрафт". Но после того, как эта компания была куплена корпорацией "Кингстон Эйркрафт" и переехала из Нью-Йорка в Бристоль, Грумман с компаньонами организовал свою собственную компанию на Лонг Айленде, в деревне Боулдвин (штат Нью-Йорк). Фирма называлась именно по его имени – Grumman Corporation потому, что он вложил в это предприятие больше средств, чем его компаньоны. Компаньонами Ими стали Джейк Свирбул и Уильям Швендлер.

Авиационная компания была зарегистрирована как предприятие 5 декабря 1929 года и просуществовала по 1994 год как один из ведущих американских производителей военных и гражданских самолётов.

Изначально производство компании Grumman располагалось в производственных помещениях обанкротившейся к тому времени авиастроительной фирмы "Кокс-Клемин". Первое время компания зарабатывала деньги сваркой алюминиевых труб для рам грузовиков и искала контракты с ВМС США. Для ВМС Грумман сконструировал первый в мире плот с убирающимся механизмом выхода на сушу. И этот контракт с ВМС США позволил компании Grumman выйти на авиастроительный рынок.

Первым самолётом компании стал истребитель, предназначенный для ВМС, Grumman FF-1, выпущенный в количестве 120 экземпляров. Заказ на постройку первых 27 истребителей для ВМФ поступил 19 сентября 1932 года. После FF-1 последовал ряд успешных проектов самолётов. В основном – также для ВМС США.

Компания Grumman стала конструктором лунного модуля, который высаживал астронавтов на Луну. Контракт был заключен 7 ноября 1962 года, всего же модулей построили 13. Также компания Grumman являлась претендентом на конструирование и постройку космических челноков по программе "Space Shuttle", но проиграла контракт компании "Норт Американ", которая к тому времени объединилась с "Роквелл Интернешнл". Тем не менее, "Грумман" в этой программе был субподрядчиком "Роквелл Интернешнл" и изготавливал крылья и вертикальное оперение для челноков.

В 1994 году в результате слияния Grumman Corporation и Northrop Corporation возникла американская военно-промышленная компания, работающая в области электроники и информационных технологий, авиакосмической отрасли и судостроении Northrop Grumman Corporation. Компанией "Нортроп-Грумман" и её юридическими предшественниками был построен 31 авианосец США, среди них – первый атомный авианосец Enterprise, 14 линейных кораблей, а также такие известные самолёты, как Northrop A-17, B-49 Flying Wing и B-2 Spirit.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Aerodyne Александра Липпиша

Профессор Александр Липпиш родился в 1884 году в Мюнхене. Он известен как пропагандист летательных аппаратов с дельтовидной формой крыла, разработал целую серию таких планеров в тридцатых годах, и накопленный опыт стал основой разработки первого в истории истребителя на ракетном топливе – самолета Me 163 Komet.

Aerodyne Александра Липпиша – экспериментальный бескрылый самолёт. Его тяга обеспечивалась двумя соосными внутренними пропеллерами.

В 1967 году германская компания Dornier пригласила Липпиша для дальнейшей разработки концепции Aerodyne. Профессор консультировал инженеров на стадии проектирования и сборки аппарата, известного как Dornier E-1, работа над которым велась в период с 1968 по 1971 год. В 1972 году он успешно прошел взлётные испытания, продемонстрировав мягкий набор высоты и минимальные дефекты при приземлении.

Несмотря на то, что конструкция Аэродина Липпиша доказала свою жизнеспособность, этот концепт так и не был использован для строительства пилотируемых или беспилотных аппаратов. В то же время, самолёт с вертикальным взлетом Harrier Jump-Jet унаследовал многие конструктивные принципы Аэродина Липпиша.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

БІАТЛОН

Валентина Семеренко утримує третє місце в загальному заліку Кубка світу

В німецькому Рупольдінгу на п'ятому етапі Кубка світу з біатлону відбувся жіночий мас-старт на 12,5 км. Перемогла білоруска Дарина Дорачева, випередивши на 16,5 секунди німкеню Франциску Пройс та на 22,9 – чешку Вероніку Віткова. Наша співвітчизниця Валя Семеренко фінішувала четвертою, поступившись Віткова лише 0,3 секунди.

З урахуванням результатів мас-старту лідерство в загальному заліку Кубка світу зберегла фінка Кайса Макарайнен (558 очок), яка фінішувала сьомою. На другій позиції, як і раніше, – Домрачова (500), скоротивши відставання від фінки до 58 очок. Третє місце утримує українка Валя Семеренко (452), випереджаючи на 25 очок чешку Вероніку Віткова, яка піднялася на четверту сходинку.

ТРАДИЦІЇ

На Водохреще брати Клички поринули в Дніпро

На Водохреща міський голова Києва Віталій Кличко разом із братом Володимиром та козаками 4-ї сотні, які після Майдану мешкають на Трухановому острові, скупався у Дніпрі.

- Віддавна вода на Йордан вважається цілющою. Освячена вода допомагає і нашому духовному очищенню. Нехай ця вода заряджає всіх нас справжньою вірою - у Бога, в Україну і в нашу перемогу! - сказав Віталій Кличко, вітаючи українців.

Після купання козаки почастували братів Кличків національними стравами власного приготування.

НАШІ - КРАЩІ!

"Українські отамани" відлупцювали "Мексиканських воїнів"

В рамках першого туру V сезону Всесвітньої серії боксу (WSB) "Українські отамани" стартували з впевненої перемоги над досвідченою командою "Мексиканські воїни". Вечір боксу завершився беззастережною перемогою української команди з рахунком 4:1.

Першу перемогу "отаманам" приніс легіонер з Узбекистану Хасанбой Дусматов, який здолав Хоселіто Веласкеса. Бій вийшов важким, незважаючи на те, що всі судді одноголосно віддали перемогу нашому боксеру.

Українець Микола Буценко подвоїв перевагу "отаманів", легко розібравшись з Серхіо Чиріно.

Ложку дьогтю додав нашим хлопцям мексиканець Рауль Кур'єль перемогою над Володимиром Матвійчуком, проте в наступному поєдинку боксер з Узбекистану Хоршід Норматов переміг Мікаеля Родрігеса і приніс "Українським отаманам" дострокову перемогу.

В останньому бою вечора капітан "отаманів" Денис Пояцика переміг єдиного легіонера мексиканців Крістіана Демаж з Албанії і не дозволив суперникові відвезти з Києва хоча б іще один бал.

Наступний матч "Українські отамани" проведуть найближчої п'ятниці, 23 січня, у виставковому центрі "АККО Інтернешнл" з представниками Великобританії - "Британськими левовими серцями".

ЗМІНА ЛІДЕРА

Уайлдер відібрав пояс у Стіверна

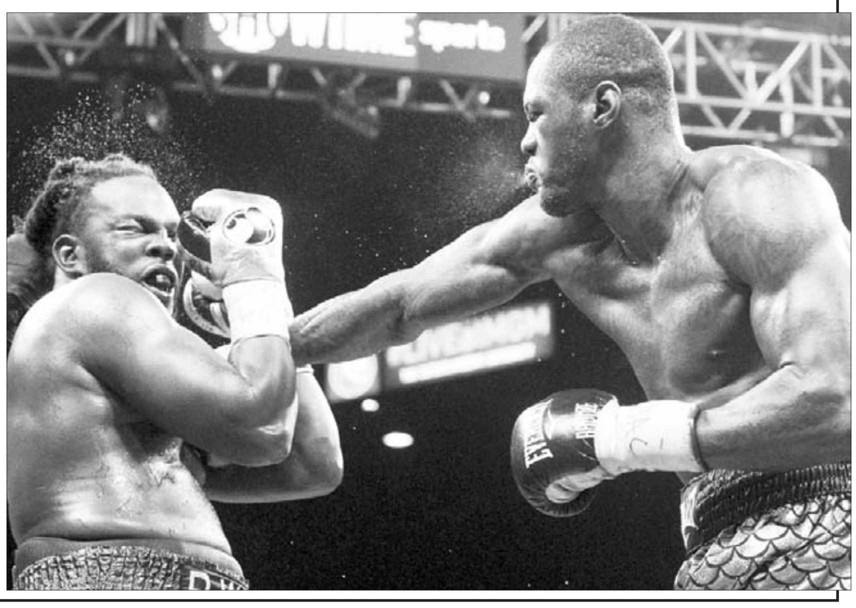
В американському Лас-Вегасі відбувся вечір професійного боксу, у головному двобої якого зійшлися чемпіон світу за версією WBC в суперважкій вазі канадець Бермейн Стіверн і претендент на його титул американець Деонтей Уайлдер.

За підсумками бою 29-річний Уайлдер здобув перемогу над 36-річним суперником з Канади і відібрав належний йому чемпіонський пояс.

Бій тривав усі 12 раундів і перемога після фінального гонга була віддана американцеві суддівським рішенням. Рахунок за суддівськими записками склав: 119-108, 118-109, 120-107.

На рахунку Стіверна тепер значаться дві поразки при раніше здобутих 24 перемогах (21 - нокаутом) і одному нічийному результаті. У Вайлдера – 33 перемоги (32 - нокаутом) і жодної поразки.

Варто також зазначити, що вперше з 2006 року чемпіонський пояс в суперважкій вазі завоював американець. До цього останній раз, коли боксер із США ставав чемпіоном світу в суперважкій вазі, був в листопаді 2006 року. Тоді Шеннон Бріггс завоював титул WBO в бою з Сергієм Ляховичем. Через півроку під час першого ж захисту Бріггс втратив пояс.

НАСИЛЬНИЦЬКА РУСИФІКАЦІЯ

В окупованому Криму українська символіка поза законом і для спортсменів

"Міністерство спорту" Криму заборонило використовувати на півострові українську символіку.

"У зв'язку із закінченням у Республіці Крим перехідного періоду міністерство просить забезпечити, відповідно до Конституції Російської Федерації, Конституції Республіки Крим, неухильне дотримання поваги усіма працівниками та вихованцями державних установ, організацій (у тому числі громадських) і підприємств у сфері фізичної культури і спорту до державних символів Російської Федерації та Республіки Крим, а також муніципальних утворень, провести роботу з недопущення в повсякденній роботі та навчально-тренувальній спортивній практиці використання символіки України",

– йдеться в документі.

В "міністерстві" закликали всі спортивні організації півострова проводити "цивільно-патріотичні заходи з усіма учасниками спортивного процесу.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9225 Зам. № 152202.
Перший редактор Сергій Свенцицький

АВТОДРОМ

Корейський виробник Кіа оновив модель Picanto. Фото рестайлінгової моделі просочилися в інтернет раніше, ніж планував виробник, завдяки місцевим ЗМІ.

Оновлений Kia Picanto буде офіційно представлений на Женевському автосалоні в березні. Основні зміни в Kia Picanto торкнуться лінійки моторів, в якій з'явиться абсолютно новий трициліндровий бензиновий агрегат, оснащений турбіною.

Нагадаємо, що актуальний Picanto надійшов у продаж ще в 2011 році. Щоб зберегти його конкурентоспроможним по відношенню до нових автомобілів, таких як Hyundai i10 і Renault Twingo, компанія вирішила оновити сітікар. Зовнішні зміни незначні: перероблені бампери і протитуманні фари, іншою стала передня решітка радіатора в стилі "ніс тигра", покришки одягли на нові легкосплавні диски.

В Picanto 2015 використані нові матеріали, хоча фактично інтер'єр залишився незмінним. Очікується оновлення інформаційно-розважальної системи і DAB радіо, подібно до того, що ми бачили в оновленнях Rio і Venga.

Фахівці компанії також стверджують, що 1,0- і 1,2-літрові силові агрегати будуть доповнені новим 1,0-літровим турбованим двигуном з трьома циліндрами потужністю до 100 к. с.

Оновлений Picanto з'явиться в автосалонах офіційних дилерів в Україні у другому кварталі 2015 року.

Корейці показали оновлений Kia Picanto

Олександр Олехнович. "Крила України".

ІМЕННІ ЛІТАКИ

Пам'яті генерала Петра Покришева

Цей літак МіГ-29 знаходиться в бойовому строю 114-ї Івано-Франківської Таллінської ордена Червоного Прапора бригади тактичної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України. Він носить ім'я одного з прославлених асів Великої Вітчизняної війни – двічі Героя Радянського Союзу генерал-майора авіації Петра Покришева.

Українець Петро Опанасович Покришев народився 24 серпня 1914 року на Херсонщині, у м. Гола Пристань, у селянській родині. З 1934 року – у лавах Червоної армії. Після закінчення у 1935 році Одеської військової школи пілотів потрапив служити до Ленінграда.

У 1939-1940 роках молодий льотчик Петро Покришев брав участь у радянсько-фінській війні, де отримав перший бойовий досвід.

Велику Вітчизняну війну старший лейтенант Покришев зустрів у 154-му винищувальному авіаційному полку 8-ї Повітряної армії, розташованому під Ленінградом, де в перші роки війни командував ескадрильєю, а з літа 1943 року – 159-м винищувальним авіаполком 275-ї винищувальної авіаційної дивізії 13-ї Повітряної армії Ленінградського фронту.

За вміле командування ескадрильєю, здійснені ним 211 успішних бойових вильотів і участь у 38-ми повітряних боях, у яких він збив особисто 11 і у складі групи 7 ворожих літаків, 10 лютого 1943 року удостоєний звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна та медалі "Золота Зірка".

Другою медаллю "Золота Зірка" нагороджений 24 серпня 1943 року за успішне командування полком, бойову звитягу, героїзм і мужність, проявлені в повітряних боях. Здійснив ще близько 350 бойових вильотів, брав участь у 60 повітряних боях, збив особисто 31 ворожий літак і 7 – у групі.

Після війни полковник Петро Покришев закінчив Військову академію Генерального штабу, служив в авіації Військ ППО. У відставку генерал-майор авіації Покришев звільнився у 1961 році. Декілька років працював начальником Ленінградського аеропорту. Пішов з життя двічі Герой у 1967 році. Похований у рідному місті Гола Пристань.

Олексій Тригуб. "Крила України".

Гармаш у минулому. Сотка землі. Давньоєгипетський бог сонця. Приватне театральне підприємство. Невелика отруйна багатоніжка. Річка в Німеччині. М'ясна страва. Володар вітрів у грецькій міфології. Англійська міра площі. Голлівудський актор. Відомий університет у Франції. Український письменник. Грецька літера, познач. од. густини. Річка у В'єтнамі. Супутник Юпітера. Стародавній кочівник. Український народний танець. Марка сигарет. Штат у США. Парубок. Народ у Китаї. Останній міністр оборони СРСР. Сновига. Місто у Франції. Самостріл. Ім'я Мопассана. Спосіб плавання. Частина патрона. Радянський конструктор зброї. Музичний інструмент. Марка гідролітака. Майстер, що виробляє діжки. Строк. Гірка трава. Марка вертольота. Велика жуйна рогата тварина. Столиця Норвегії. Англійський письменник. Пам'ятник. Строфа у Корані. Давньоримська монета. Марка літака. Тварина родини оленів. Англійський мореплавець. Скандальний вертольотоносець. Індійський жіночий одяг. Прилад для креслень. Озеро в Туреччині. Хижа прісноводна риба. Декоративне дерев'яне яйце. Робоча шлюпка. Чоловіче ім'я. З'їзд у деяких тюркських народів. Марка літака. Східна настільна гра. Давньогрецький філософ. Ряд звуків, розташ. за висотою. Вірменське чоловіче ім'я. Дерев'яний духовий муз. інструмент. Те саме, що ласощі. Бойовий заклик. Заклин, нашепт. Молодість. Жіноче ім'я. Східне єдиноборство. Лакедемонський цар. Орган нюху. Вулкан на Сицилії. Гадальні карти. Легенда світового боксу. Партія гри у теніс. Ступінь майстерності в карате. Монарх-самодержець. Відоме селище на Полтавщині. Радянський важкий танк. Давньоєгипетський бог мудрості. Вразливе місце. Марка літака. Невідоме у математиці. Друг Барбі. Місто в Україні. Британський співак. Озеро в Росії. Христос для мусульман. Сердечне ставлення. Радянський літак. Безправна людина. Військо русичів у 10 тисяч.